

ANALELE ARCHITECTUREI

ȘI ALE
ARTELOR CU CARE SE LĂGĂ

DIRECTOR I. N. SOCOLESCU ARCHITECT

RESTAURAREA MONUMENTELOR ISTORICE

Puține chestiuni au avut darul de a pune în mișcare așa de mult, opinia publică, parlamentele și presa, ca chestiunea restaurării monumentelor istorice. Mișcarea provocată de arhitecții, pictorii și sculptorii români, contra modului de procedare, pentru a realiza acele restaurări, a avut darul de a sili pe Ministerul Cultelor, să lămurească puțin această afacere, propunând o *lege asupra conservării monumentelor istorice*. Această lege însă de și votată de corpurile legiuitoare, încă din Aprilie, totuși pînă ați ea n'a fost promulgată, decî a rămas fără nici un efect, iar lucrările de restaurări s'au reluat pe același sistem, probat ca nenorocit și păgubitor pentru stat, grație creditului de 2.099.461 lei și 62 bani, *votat cu iuțeala fulgerului*, în ajunul închiderii corpurilor legiuitoare.

Arhitecții, sculptorii și pictorii români, 'și au făcut în mod destul de larg datoria, explicînd în detaliu totă această afacere; glasul lor însă n'a fost ascultat, sau mai bine zis, n'a convenit interesatilor ca să 'l asculte.

Cînd a venit în Senat legea asupra conservării monumentelor, *societatea arhitecților* a depus un contra-proiect conceput în conformitate cu cerințele țării noastre, dar de care nu s'a ținut compt, întocmindu-se un *proiect meșteșugit*, care face ilusorie orî-ce acțiune independentă, lăsîndu-se totul la bunul plac al d-lui Ministru. Și cu toate acestea, nici astfel cum e, legea nu e promulgată!

Descurageați de atîta rea voință, cu toții ne am hotărît a aștepta o situație mai favorabilă spre a putea obține cea ce dorim. De aceea am publicat discuțiunile urmate la Cameră și Senat, fără a face veri un comentariu. Această tăcere a noastră însă, a fost speculată de cei interesați și creștîndu-ne de aceeași trampă ca ei, au început să bîrfescă că tăcerea noastră a fost respălită cu alte avantaje.

Protestăm energic contra acestor acușățiuni nedemne și promitem a ne ocupa la timp oportun de modul cum se continuă lucrările.

Pînă atuncî însă să facem cîte-va observațiuni asupra creditului acordat pentru *continuarea și terminarea* restaurărilor începute.

În chiar expunerea de motive, d. Ministru al Cultelor declară că după mature chibzuințe și speciale cercetări la fața locului (?) a reușit să stabilească sumele necesare — *pînă la centimă* — pentru a *continua și termina* restaurările începute, luînd de martor pe d-nu Révoil *adus anume din Paris* (textual), și astfel fiind, zice d. Ministru, a venit timpul ca să **sfârșim lucrările de restaurare**, drept care cere ca să se voteze creditul cerut.

După espunerea de motive, votarea creditului era obligatorie, căci totă lumea s'a saturat de 14 ani de restaurări, în care s'au cheltuit multe milioane, decî mai ducă-se două, numai să se finescă o dată.

Lucrul însă nu stă astfel, căci prin creditul acordat se fac **numai o parte din lucrări** (obiceiul al d-lui Lecomte de a 'și lăsa deschisă porțița de continuare) fără a termina nimic, iar după cheltuiala acestui credit, se va cere altul și altul, pînă cînd . . . nu se mai știe.

În adevăr, iată cum e repartizat creditul:

1) Pentru **terminarea palatului Episcopal de la Curtea de Argeș cu dependențele sale, etc., fără decorațiunile interioare și exterioare cum și instalațiunile palatului episcopal.**

Adică ce fel de *terminare* este acesta cînd decorații interioare și exterioare nu se fac încă, nici instalații speciale? Acestea sunt rezervate la alt credit, probabil tot de continuare și terminare a restaurărilor începute.

2) Pentru **reedificarea bisericei sf. Nicolae din Iași, fără mobilier, lucrări de împrejmuire, trotuare, etc.**

3) Pentru **continuarea și terminarea definitivă a bisericei sf. Dumitru din Craiova, fără mobilier, instalații speciale, etc.**

4) Pentru **reconstruirea și restaurarea Mitropo-**

liei din Tîrgoviște, fără decorațiunea exterioară, mobilier, împrejurări, instalații, etc.

Orî cine pôte vedea din cele arătate mai sus modul cum aû să fie *continue și terminate* (?) lucrările de restaurări.

O liniște de ciți-va ani, în care timp faimósa agenție de restaurări va consuma cele două milióne — mai mult în lefuri grase și călătorii — după care se va cere alte noui milióne, după cum s'a făcut obiceiul.

Noi ne vom face datoria a aduce din nou înaintea opinii publice — la timp oportun — acéstă faimósă afacere, iacă cea ce declarăm, de o cam dată.

SOCIETATEA ARHITECTILOR ROMÂNI

ȘI DOMNU

P. WALLOT

Se știe că cu ocazia banchetului oferit de arhitecții romîni, d-lor P. Wallot și de Joly, după judecarea concursului pentru palatele Camerei și Senatului, d. P. Wallot, arhitectul parlamentului din Berlin, într'un discurs plin de frumoase sentimente, a îndemnat pe arhitecții romîni a se constitui în societate și a lucra cu toții uniți. Pătrunși de adevărul acestui îndemn, după două luni, arhitecții romîni se constituiră în societate și proclamară membru onorar pe d. P. Wallot, căruia i se și comunică la Berlin, rugîndu-l să primescă acest semn de recunoștință din partea arhitecților romîni.

La adresa societății, d. Wallot s'a grăbit a răspunde în termenii următori:

Berlin 11 Iunie 1892.

Onor. Președinte al Societății arhitecților romîni din București

Fiind ales ca membru de onoare în Societatea d-vóstră, am primit acéstă veste cu mare bucurie, și mulțumindu-vă pentru acéstă înaltă distincțiune, vă asigur că în toate afacerile privitoare la Societate voiû lua partea cea mai activă.

Primiți felicitări din parte-mi, pentru Societatea de curînd formată și pentru progresul în viitor al orașului București, frumos și crescînd.

Salutări amicale la toți membrii Societății.

Al vostru cu mult respect

Paul Wallot

Architect

Acest răspuns, citit în una din ședințele Societății, a fost primit cu aplause unanime.

NOTE DE CĂLĂTORIE

CAPELA ARMEANA DE LA ZAMCA

La vr'o 6 kilometri de Suceava spre apus și pe o înălțime se află o mică cetate numită Zamca, (adică cetate) ea este așezată pe un punct strategic din cele mai nemerite ca pozițiune de apărare și ca loc de observat; căci cetatea domnește de la o înălțime de vre-o 300 metri totă valea care merge spre apus; ea a fost încongiurată de un zid de bolovanî, cu contraforturi, meterezuri etc. astăzi în mare parte dărîmat. Impregiurul fostului zid mai este o împrejmuire de șanțuri cu taluzuri de apărare, care se vede că a fost făcute pe urmă după desființarea cetăței, căci perimetrul poligonului acestor șanțuri este de o formă întrebuințată mai încóce în arta militară.

Pe o latură a zidului a rămas un turn pe sub care e intrarea în cetate, pe zidul opus e alipită capela, iar în mijlocul s'a zidit mai pe urmă o altă biserică care însă ca și turnul nu presintă nici un interes archeologic.

Se vede că capela a înfruntat multe sdruncinări și întimplări, căci partea care e decorată de un ciubuc în piatră cioplită, e singură parte rămasă din clădirea primitivă, iar cea-laltă se vede că a fost refăcută în timpuri vechi, dar de o mînă grăbită orî nedibace cu materialele ce căduse.

Cea ce este mai mult de admirat la acéstă mică biserică, e curba gingașă a firidelor și frumoșele colorî ale cărămidelor smălțuite ce boltesc fridele, colorile sunt roș (pourpre), verde (turquoise), albastru (indigo).

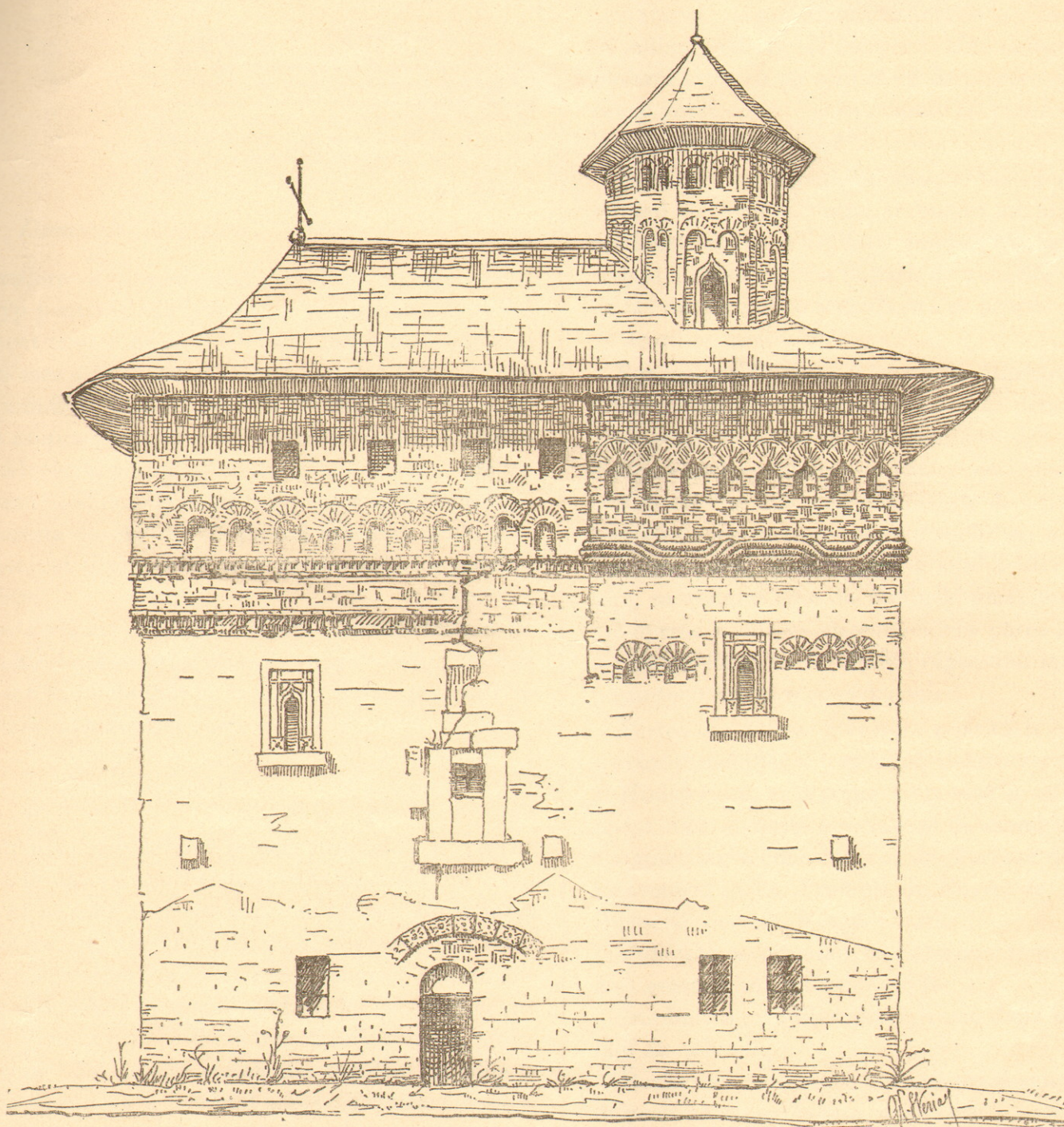
Cu toate că forma ferestrelor amintește pe acele ale bisericelor lui Ștefan cel Mare, cu toate că ciubucul împletit sémănă chiar cu acel al bisericelor moldovenești din secolul al 17-lea, credem, că bisericuța de la Zamca a fost zidită mai înainte de venirea lui Ștefan, fiind-că forma firidelor e de o trăsătură orientală prea arhaică, precum și colorațiunea cărămidelor smălțuite.

Se ăice că la strămutarea Domniei din Suceava, capela odinióră a ortodoxilor, a fost vîndută armenilor de către mitropolitul Moldovei.

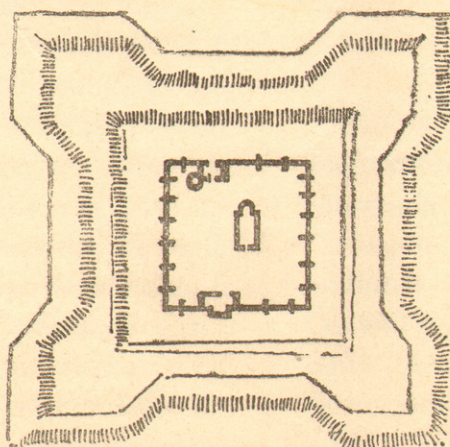
În desenele ce dăm aci alăturat se vede în trăsuri generale starea actuală a monumentului precum și situațiunea sa în interiorul cetăței. Cînd timpul ne va permite, vom da detațiuni mai importante asupra acestui interesant monument.

G. S.

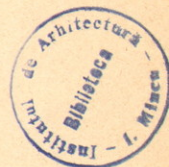
BISERICA ARMENEASCA DE LA ZAMCA (BUCOVINA)

VEDERE PRINCIPALA

PLANUL

MOBILIERUL SCOLAR

RAPORTUL D-LUI ST. MIHAILESCU, FOST SECRETAR GENERAL AL
MINISTERULUI INSTRUCCIUNII PUBLICE ȘI CULTELOR

București, 10 Februarie 1892

«Mais que l'on ne s'y m'empresse pas, en tout ceci il s'agit de fortifier la race, et non de l'affaiblir.—Tout ce qui, dans l'arrangement du mobilier de la classe, peut influer sur l'amplitude des diamètres de la poitrine, la rectitude de la taille, la conservation de la vue, la moralité des enfants, nous paraît d'une indiscutable importance et d'une réalisation urgente».

Dr. Riant

Domnule Ministru,

În vedere că subsemnatul a condus alcătuirea planurilor typ pentru clădiri de Licee și Gimnasil, D-văstră i-ați făcut onórea de a 'l delega să inspecteze edificiile scolare care s'au executat în cursul anilor 1889 și 1890 după numitele planuri, spre a vă supune în urmă un raport asupra modului cum a isbutit aceste construcțiuni, aducându-vă tot de odată la cunoștință înbunătățirile sau modificările ce ar fi pe viitor să se aducă genului acesta de clădiri, ele putind fi acuma studiate în mod concret și practic în toate amănuntele lor igienice și scolare.

Aceste clădiri nefind însă toate definitiv terminate, am aminat inspectarea pînă la timp oportun, mărghind-mă în momentul de față la al doilea punct al însărcinării, mobilierului scolar.

I

Cestiunea mobilierului scolar, urmînd a fi privită pe diferite laturi, ca orî-ce problemă de scólă, nu e atît de ușoră pe cît s'ar părea la prima vedere. De la întia anchetă ce s'a deschis în Europa, și anume în Franța de către ministrul Guizot, la 1833, asupra instalării materiale a scólelor, în urma număróselor plîngerî ce guvernul francez primea de la direcțiunile scolare, exemplu urmat apoi de toate statele din occident, și pînă în present cestiunea a esercitat aprópe neîntrerupt sâgacitatea higienistilor și ingeniul inventir al constructorilor. La toate esposițiunile universale sau națiionale ținute de la jumătatea acestui veac pînă astăzi, națiunile culte s'au întrecut să exhibe instalarea materială a scólelor, și să obție aprobarea sistemului lor de mobilier, care mai de care perfecționat; număróse conferințe pedagogice au fost pretutindenî provocate, multime de scrieri a studiat cestiunea sub toate raporturile, și fie-care stat are în present dispoșiuni anume prevădute în legile scolare sau în regulamente speciale asupra modului de construcție a mobilierului din gradele primar și secundar de învățamînt. Nu putem desvélui în cadru unui raport sumar, solitudinea ce a inspirat în timpî din urmă înzestrarea multumitóre a scólelor și măsurile ce s'au luat în țările culte, în America cu deosebire, spre a se atînge toate cerințele higienei moderne cu privire

la confortul deplin al scólei, dar importanța cestiunii, și sub raportul moral, reese 'mî pare în destul din aceste cite-va cuvinte ale Domnului Gréard.

„... Nimic nu este indiferent sau neînsemnător în amănuntele organizațiunii materiale a claselor; o sală în ordine perfectă de lucruri și bine chibzuită, în care scolarul intră cu un sentiment de plăcere și de respect, este o implusione, o constrîngere așî putea dice morală, la aplicațiune și muncă”.

Indoitele condițiuni, igienice și pedagogice, ce materialul de confort scolar trebuie să întrunescă, crează cestiunei serióse dificultăți, fiind-că nu tot-d'a-una cerințele profesorilor se împacă cu vederile medicilor și de aci numărósele întocmiri ce s'au propus spre a pune de acord pe specialiști.

Subsemnatul pătruns, Domnule Ministru, de anevoințele soluțiunii unei probleme atît de delicate ca aceea a adoptării tipurilor de mobilier scolar, între numărósele și variele modeluri ce s'au propus și s'au administrat în diferite țări, a căutat înainte de a procede la autorisarea construcțiunii acestui mobilier, în calitate de fost director al Ministerului, a studia literatura privitoare, ca ajutorat apoi de luminele ómenilor tehnici să mă opresc la cite-va sisteme ce vor părea a fi cele mai corespunđetóre cu cerințele progresului modern al cunoștințelor igienice și pedagogice.

Partea din acéstă literatură relativă la construcțiunii scolare și mobilier a fost adusă pentru serviciul special al Ministerului, în a căruî bibliotecă se află și s'a constatat încă scrierile speciale și desemnurile însoțitóre ale autorilor recunoscuți ca dr. Farhner și Guillaume, inspectorul scolar Prausek, dr. Fliger, dr. Riant, M. F. Buisson, Narjoux, Nonns și alții.

Punctele de orientare în hotărîrea tipurilor ce erau a se esecuta au fost următórele :

Implinirea condițiunilor igienice după datele de astăzi ale științei ;

Realizarea cerințelor pedagogice și estetice, față cu dispoșiunea generală a unei clase ;

Obținerea solidității celei mai rezistente, cu preț cît mai redus.

II

Pentru bancă primul articol și cel mai însemnat al confortului scolar, se impunea sub raportul igienic, o construcțiune care să întrunescă anumite condițiuni.

Corpul scolarului în bancă trebuie să formeze două unghiuri drepte, trunchiul cu cópsa și cópsa cu fluerile. Centrul de gravitate al corpului ce cade în a doua vertebră lombară cată să fie sprijinit pentru ca să se evite pe cît posibil oboséla șederî, și astfel silueta unghiulară ce face bancheta cu rezemătóre să fie o idee adusă după forma colónei vertebrale și să trecă puțin peste deschiderea de 90°, ca scolarul, ședînd cu spatel re-

zemat să p^otă privi, în atitudinea normală, cu capul drept, pe profesor sau tablă. Tălpile să se rezime direct pe duşumea pe totă suprafaţa lor, în cit unghiul genu-chiului să fie asemenea drept şi c^opsa îndestul susţinută de banchetă, ca nevoia de contracţiuni musculare să se reducă la minimum posibil şi şederea să fie comodă, înlăturându-se astfel şi amort^ola membrelor şi necesitatea de-a schimba des poziţiunea şederii, după cum diversele sisteme de muschi se simţeau obosite, ceea-ce se întâmpla înainte în banchetele strimte şi fără rezemători.

T^ote stinghie de jos ale băncilor sunt recunoscute acum ca vătămătoare igienei scolare: ori unde se dă ocasiunea ca aerul să fie confinat, ca materii de natură organică, cit de neobservate, să fermenteze în pace, sub protecţiunea atitor scobituri şi stinghii, în t^ote acele părţi se form^oză focare de miasme şi gaze delezere ce contribue sau înlesnesc întinderea bólelor epidemice. Unghiurile colţurose, stinghiile şi cutiile se caută dar a fi pe cit posibil înlăturate, în clasele moderne. Banca trebuie să aibă cu parchetul numai punctele de contact absolut necesar echilibrului ei static.

Dimensiunile unei bănci se deduc din formula d-rului Kohn, relativă la înălţimea m^orginei anterioare a m^osutei:

$$0,411 \times T + 3 \text{ cm.}$$

unde T însemnă talia scolarului.

Diferinţa sau depărtarea verticală dintre marginea anterioară a m^osutei şi bancheta este regulată la $0,17 \times T$, iar restul dintre val^orea formulei de sus şi acest produs ne dă înălţimea banchetei.

Cu ac^ostă construcţiune, scolarul ţine c^otele sprijinite pe marginea m^osutei, în căderea dr^optă a braţelor, fără ca umerii să se ridice, iar depărtarea c^orţii sau a caetului de ochi vine la 30 sau 35 cm., evitându-se astfel obicinuinţa de-a v^ori ochii în carte şi infirmitatea miopiei, atit de resp^ondită şi astă-đi în scolii, şi datorită între altele înălţimii necalculate a băncilor.

În privinţa atitudinii scolarului la scriere, chiar banca actuală lasă de dorit. Caetul trebuind să facă minimum un unghi de 23° cu muchia m^osutei pentru scrierea italică, unul din umeri caută neapărat să se ridice puţin, şi spre a se încongiura ac^ostă deprindere, care deviază óre-cum linia oxială a col^onei vertebrale, şi a atinge simetria umerilor, igienisti au propus în congresele lor din urmă a se introduce în scolii scrierea verticală, ca marginea tăbliţei sau a caetului să fie tot d'a-una paralelă cu muchia m^osutei, şi prin urmare umerii să stea drepti. Ac^osta e însă o cestiune ce reclamă, Domnule Ministru, luminile pedagogilor şi ale specialiştilor caligrafi, aşa că, ori cit de seducătoare ne ar părea sub multe raporturi, nu ne putem da încă nici o părere.

Partea însă de o escepţională importanţă în construc-

ţiunea unei bănci este aceea numită distanţă, adică depărtarea orizontală dintre marginea anterioară a m^osutei şi linia terminală a banchetei. Ac^ostă distanţă trebuie astfel potrivită ca pe de-o parte să sil^oască pe scolar a sta drept, iar pe de alta să-i permită să se ridice repede la chemările de respunsuri ale profesorului. În vedere cu prima condiţiune se admite cel puţin distanţa zero, dacă nu cite-va centimetre negative. Distanţa zero 'mă pare însă cea mai raţională din t^ote. „Nu trebuie să ascundem“, zicea dr. Javal, raportul general al Comisiunii de igienă al congresului medical din 1884, „că cu cit un mobilier corespunde mai de apr^ope desideratelor igienei v^ozului, cu atit scolarul se găseşte mai înc^otuşat şi e aci un mare inconvenient; e f^orte obositor pentru copii de a păstra o imobilitate absolută.... Trebuie dar, în marginea posibilă, să li se lase în bănci puţin spaţiu liber“ — ceea-ce nu se obţine cu distanţa negativă, diametrul antero-posterior al cavităţii toracice fiind atunci apr^ope imobilizat între rezemătoare şi tablia băncii. O construcţiune însă chiar cu Zero distanţă nu permite ridicarea verticală a elevului la întrebările ex tempore, afară numai de nu admitem sistema olandeză, de altmintreli puţin comodă, ca elevul să iasă din bancă la întrebări alături în spaţiul liber. Pentru a împăca deodată ambele cerinţe, între diversele sisteme de construcţiuni ce s'au propus, am preferit Domnule Ministru, construcţiia d-v. Liebreiah, cu despărţirea m^osutei în două, una fixă, cea interioară şi cea-l'anta despre scolar mobilă şi articulată ca ac^osta să se p^otă înv^orti în axul orizontal a două sarniere.

La ridicare prin rotaţia părţii mobile, distanţa devine + 12 cm.

Aş^ođindu-se scolarul aduce tăbliţa la loc în continuare plană cu partea fixă, şi atitudinea lui în bancă este iarăşi normală, deviaţia col^onei vertebrale sau scolioza se înlăturată, compresiunea organelor toracice şi abdominale disp^oare, prin ţinerea uşor înclinată a trunchiului pe spate, corpul este de t^ote părţile echilibrat, fără sforţare musculară, şi atunci chiar forţa nerv^osă e economisată, căci starea de tonicitate activă a unui muschi reclamă un stimul sau o cheltuială de fluid nervos, proporţională cu sforţarea ce i se impune. Cind facem apel la regulată şi clara funcţiune a creierului, se cuvine ca corpul să fie absolut comod, pentru ca puterea organică a sistemului nervos să se împartă numai cit e fiziologiceste strict necesar...

Pe lingă condiţiunile enumerate, la noi trebuia să se aibă în vedere, Domnule Ministru, şi împrejurarea că clasele inferioare sunt escesiv de populate, şi că statul, cu totă largeţ^o ce ar pune, n'ar fi totuşi în putinţă de a mărgini numărul scolarilor în aceste clase la 50, după cum cere legea instrucţiunii şi regulile pedagogice. De aci urma găsirea unei aşezări a băncilor în chip de a cuprinde maximum de locuri, cubagiul de aer răm^ond cel

prescris de igienă. Asemenea nu trebuia să se uite că dislocarea pupitrelor în fie-care ăi la măturare constituia o cauză de repede deteriorare a mobilierului scolar precum și a dușumelei, pe lângă că reclamă și un personal de serviciu mai numeros, dacă curățirea claselor ar fi fost să se facă cu îngrijire și regulat.

Pentru aceste motive am ales, Domnule Ministru, pentru clasele inferioare, pentru 1-a și 2-a anume, sistemul băncilor solidare în linie serială, fixate pe dușumea printr'o dispozițiune ce permite a se desprinde ori cînd și foarte lesnicios, condițiunile igienice mai sus enumerate fiind bine-înțelese observate pentru fie-care piesă în deosebi.

În clasele superioare a VI-a și VII-a, cuvinte de ordin educativ ne-au impus a schimba sistemul, mai ales că constituțiunea fizică a scolarului este acum îndrumată, că deprinderea șederei normale este făcută, în cit o constrîngere mecanică nu mai e necesară. În aceste clase, individualitatea elevilor trebuie accentuată ca scolarul să fie acum cine-va, să aibă personalitatea sa proprie, să se ridice în stîmă de sine, în stîmă camarazilor și a profesorului, din partea căruia se cere pentru el o atențiune mai specială, și materializește aceste vederi cată să se traducă prin destinarea unui loc individual pentru fie-care elev. În școlile americane locurile individuale formeză o normă stabilită pentru toate gradele de învățămînt, și condițiunea este de sigur o consecință a sistemului general de cugetare anglo-saxonă, în care respectul și ocrotirea individualității umane alcătuiește o dogmă politică și socială. „Cu cit vei trata un tînar în modul cum se tratăză un om, cu atît îl faci mai curînd om“ zicea cu drept cuvînt Rousseau, și perceptul nu trebuie uitat, mai ales în clasele superioare, de pe pragul cărora se deschid studiile universitare și mai departe viața practică cu nenumăratele ei anevoințe.

Sub raportul tehnic, cată să se observe în fine de a nu fi spațiu pierdut, de a se încongiura pe cit posibil mecanismele, de a se evita colțurile ascuțite, de a se realiza imbinările în masă între diversele piese ale băncilor, spre a se evita cuiul și bucățile adiționale.

Ca material de construcție a mobilierului scolar este priimit pretutindeni bradul și fagul.

Prețurile unui loc de scolar, după diferite sisteme de bănci, se pot afla pentru Franța și Anglia în cartea d-lui dr. Riaut, Hygiène scolaire, pagina 170, edițiunea a șaptea.

III

Avîndu-se în vedere cele mai sus expuse, ca teoria modernă a construcțiunii de bănci, Ministerul a adoptat în 1880 patru tipuri și anume :

1) Pentru clasa I-a și II-a un tip francez (reglement), al băncilor seriale cu două locuri, solidar legate între

ele, avînd fie-care corp de bancă, numai patru puncte de contact cu pardoséla, modificat, însă după cum se vede în fîia No. 1 a colecțiunii de planuri de mobilier scolar, imprimate în 1889 de Minister ;

2) Pentru clasele III, IV și V, tip englez modificat, cu două locuri, bănci cu corp deosebit și schelet de fier ;

3) Pentru clasa VI și VII, mesciore fixe, însă cu scaune mobile și individuale, construcțiune franceză „Martin“, simplă și estetică ;

4) Bănci cu corp distins, cu două locuri, sistem Cardot din Paris, cu patru puncte de contact, fixe și avînd cutii la cari se pôte palica încuetore, pentru păstrarea cărților și a caetelor, tip destinat internatelor.

Cu cele d'întîiu trei tipuri s'au dotat clasele liceului „Lazăr“ din capitală ; cu modelul No. 4 școlile centrale de fete din București și Iași.

După o funcționare de un an și jumătate s'a dovedit și în mod experimental, că modelele admise întrunesc, D-le Ministru, toate condițiunile cerute unui mobilier scolar modern ; nici o trebuință de reparațiune nu s'a arătat, după cum este d-vostre cunoscut, iar profesorii în timpul prelegerilor, n'au observat nici un neajuns.

IV

Trec la al doilea articol al clasei, asemenea foarte important, tabla.

Neapărat că, ori-care ar fi de almintrelea construcțiunea, locul cel mai nemerit al tablii ar fi pe podiul catredei, sau pe prelungirea acestuia, după cum e în generalitatea școlilor din America. Așezarea tablei pe podiū presintă însă inconveniente, și anume : neatențiunea pôte aduce împedicare sau chiar cădere și prin urmare distragerea clasei ; expunerea scolarului pe podiū, după observațiile făcute, intimidăză, producînd copilului emoțiunea pe care francezul o numește impresiune de la mise en sellette, și apoi nu trebuie să se facă scolarului credința că cercetarea lui la studii este o chestiune de spectacol, iar cit pentru susținerea atențiunii clasei la ascultare, aceea cată să fie instrumentată prin interes curat intelectual.

N'am admis dar podiū pentru table.

Ca sistem de construcțiune s'a căutat posibilitatea de a imprima acestei unelte didactice două mișcări : una de variațiune a înclinării și alta de ridicare sau coborîre, cum sunt de almintreli construite adî sumă de asemenea sisteme.

Tablele de construcțiune nouă, introduse la liceul Lazăr, după planul schițat în fîia No. 4 a colecțiunii Ministerului, s'a dovedit, D-le Ministru, a nu fi tocmai practice, în cit pentru viitoare dotări tipul trebuie schimbat.

La catedrele construite după planșa No. 5, cată să se desființeze sertarul, ca de nici un folos, înlocuindu-se

numai ca la bănci, prin policióra deschisă, iar tăblia de sus să devie fixă, încolo catedrele sunt bine chibzuite și potrivit calculate ca dimensiuni.

V

Săli speciale.

Sălile speciale de desen și de muzică au la noul liceu din capitală un mobilier deosebit.

Pentru sălile de desen s'a admis un tip de bănci din școalele tehnice germane, adoptat pentru învățământul secundar de către arhitectul ministerului, d. Golinger, model ce este inserat în fôia No. a colecțiunii citate, și care a fost aprobat de toți profesorii speciali ce au vizitat liceul, soliditatea cit și mecanismul acestor bănci fiind pe deplin mulțumitor.

Cred, D-le Ministru, că întreaga instalare a claselor speciale de desen și de muzică de la numitul liceu se poate lua de model.

Fiind că lecțiunile de științe naturale și fisico-chimice au început a se preda și la noi, după cum cere natura acestor discipline, de a însoți, adică terioria neîntreruptă de demonstrări experimentale, mulțumită și înzestrătorilor didactice cu cari s'a prevădut în anii din urmă mare parte din școli, urma neapărat să se prevadă un amfiteatru anume pentru aceste cursuri și anexe necesare acestuia în economia nouilor construcțiuni.

Instalarea amfiteatrului și al laboratorului pentru cursul de chimie a fost călăuzită. D-le Ministru, de uvrăgiul clasic al d-lui dr. Rudolf Arendt, Technik und Experimentalchemie, și pentru trebuințele Ministerului, pe lângă schițele și devisele aflătoare la dosarele respective, se pot lua acum planuri foarte amănunțite după instalațiunile realizate anume pentru școalele secundare, la liceele Lazăr sau Mateiu Basarab, ce cred a fi cele mai reușite în această privire.

Mobilierul necesar colecțiunilor de științe naturale s'a copiat, cu mici modificări, de pe publicațiunile speciale ale d-lui Deyrolle, publicațiuni ce se găsesc în biblioteca secretariatului general al Ministerului.

Cabinetul de fizică al noului liceu a fost mobilat după modelele școlei de Poduri și Sosele din Capitală, cu dimensiuni reduse bine-înțeles, și prevădut apoi cu uneltele necesare, înregistrate în cartea de Fizică experimentală a profesorului Adolf F. Weinhold de la școala tehnică din Keunitz.

Pentru montarea Halei de gimnastică s'a avut în vedere opusculul inginerului Gg. Osthoff. „Die Turnhallen und Turnplätze der Neuzeit“, și direcțiunea instalării a fost încredințată maestrului specialist al Liceului d-lui Ionescu, absolvent al școlei centrale de gimnastică din Roma.

VI

Primile dificultăți ale alegerii tipurilor de înzestrări materiale și ale executării lor tehnice, fiind acum înlăturate, iar proba practică a instalărilor fiind deja făcută, opiniunea subsemnatului este, D-le Ministru, că planurile de mobilier școlar să se întocmescă acum din nou după modelele realizate, asupra cărora fie-care parte se poate studia amănunțit.

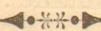
Ministeriul va poseda astfel o lucrare sistematică cu toate deslușirile dorite asupra construcțiunii unui mobilier școlar modern bine înțeles, și va să estimeze cu precisiune toate condițiunile viitoarelor instalări.

Asupra tipurilor recomandate d-v. prin raportul de față fiind totuși observațiuni culese de ameliorări, subsemnatul își ea libertatea de a propune respectos d-v., să bine-voiți a însărcina un inginer sau arhitect din serviciul Ministerului, cu dresarea planurilor complete și sistematice a mobilierului pentru școalele secundare, în vedere cu tipurile deja realizate și cu modificările ce i se vor notifica, dacă și d-văstră veți găsi, Domnule Ministru, că instalațiunile efectuate sunt după cerințele școalelor moderne.

În același timp cred că ar fi nemerit de a se relua chestiunea regulamentării acestui mobilier pentru toate școalele de învățământ primar și secundar, după cum vedem că e oficial hotărât și toate statele din Occident, și după ce se făcuse și la noi, o primă încercare de către d-nul profesor V. Al. Ureche, pe timpul când ocupa funcțiunea de secretar general al Ministerului Instrucțiunii Publice. Observînd că mare parte din mobilierul școalelor comunale, chiar dintre a acelora din nou zidite și înzestrate, este defectuos sub raportul igienic și didactic, puțin practic, greoiu și poate chiar mai costisitor de cit modelele astăzi în uz, măsura 'mă pare cu atît mai necesară cu cit comunele urbane desvăluiesc acum un deosebit zel în ridicarea de clădiri anume pentru școalele lor primare, și cu cit chestiunea mobilierului școlar e încă puțin studiată la noi. E învedere, Domnule Ministru, că instituțiunile ce se organizează din nou, fie în privirea materială, fie sub raportul intelectual, trebuie să împlinescă condițiunea de căpetenie de-a fi în curent cu progresele epocii noastre, sau alimentării, sacrificiile ce instrucțiunea publică impune statului și comunelor, nu vor reîntorci națiunii toate foloșele ce ele cată să-i dea.

Primiți, vă rog, Domnule Ministru, asigurarea distinselor stime și înaltei considerațiuni ce vă port.

(ss) St. Mihăilescu

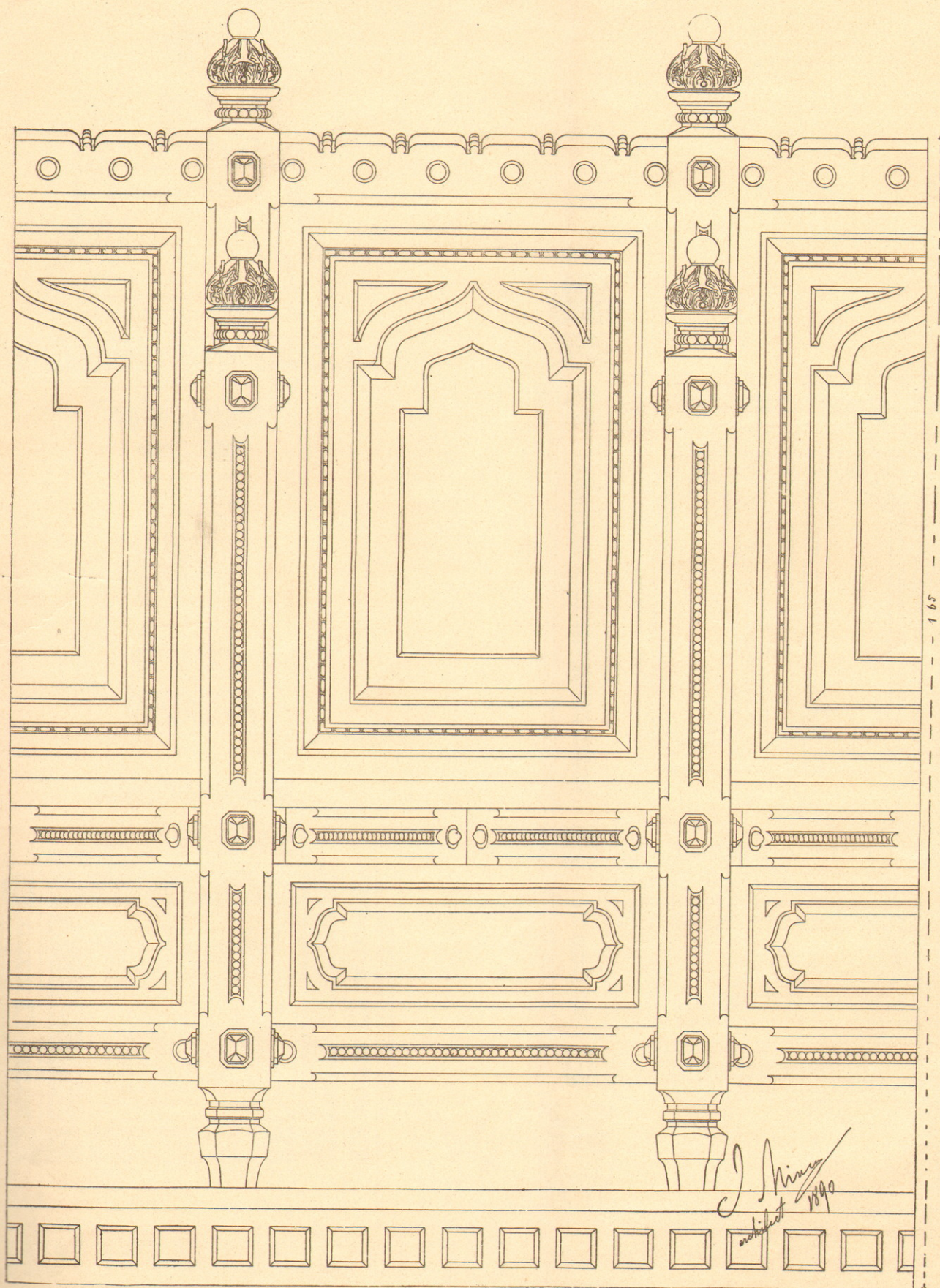

MOBILIERUL CATEDRALEI DE LA CONSTANȚA

DE

I. MINCU

Architect

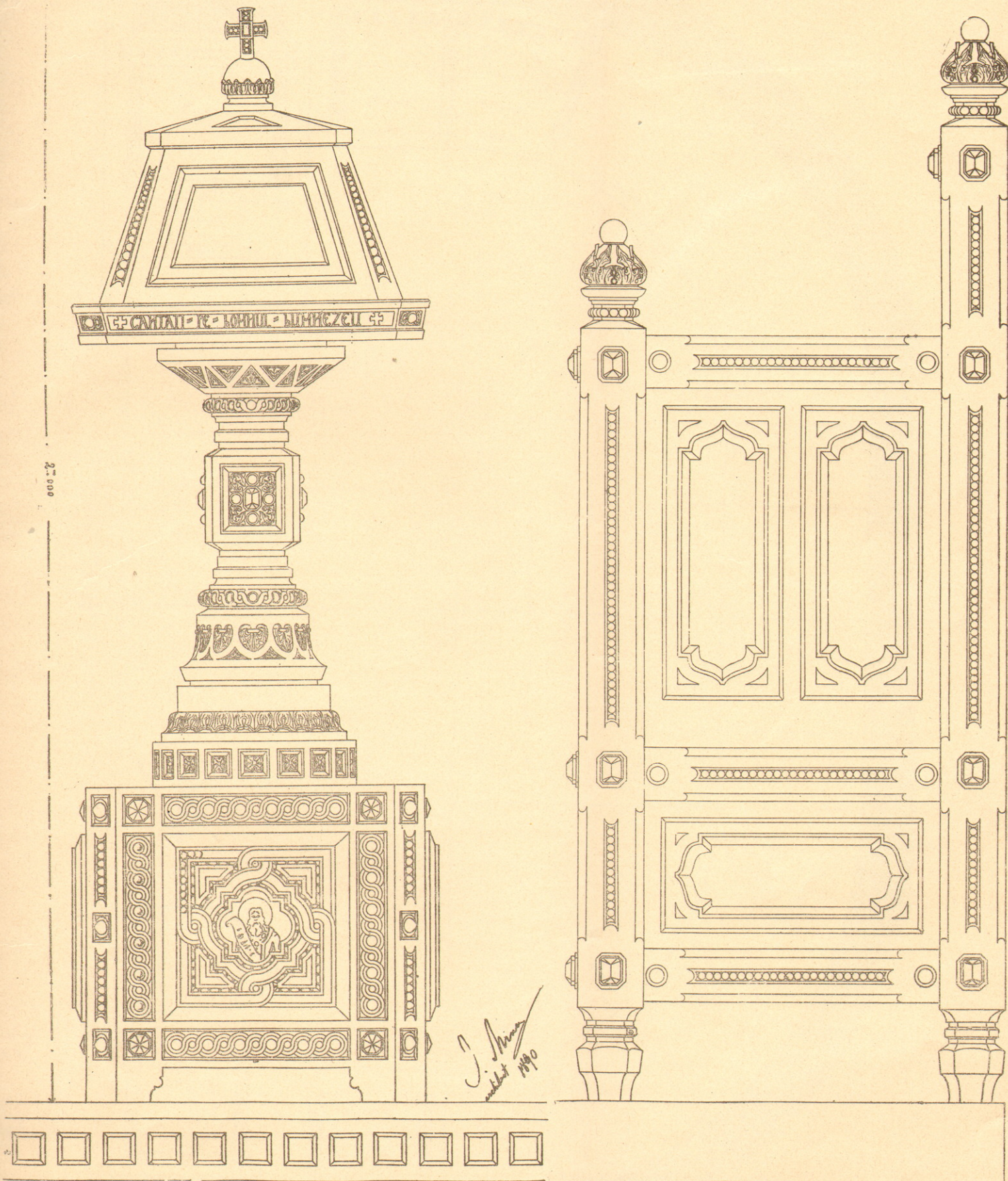
Strane. — Vedere principală

MOBILIERUL CATEDRALEI DE LA CONSTANȚA

DE

I. MINCU

Architect

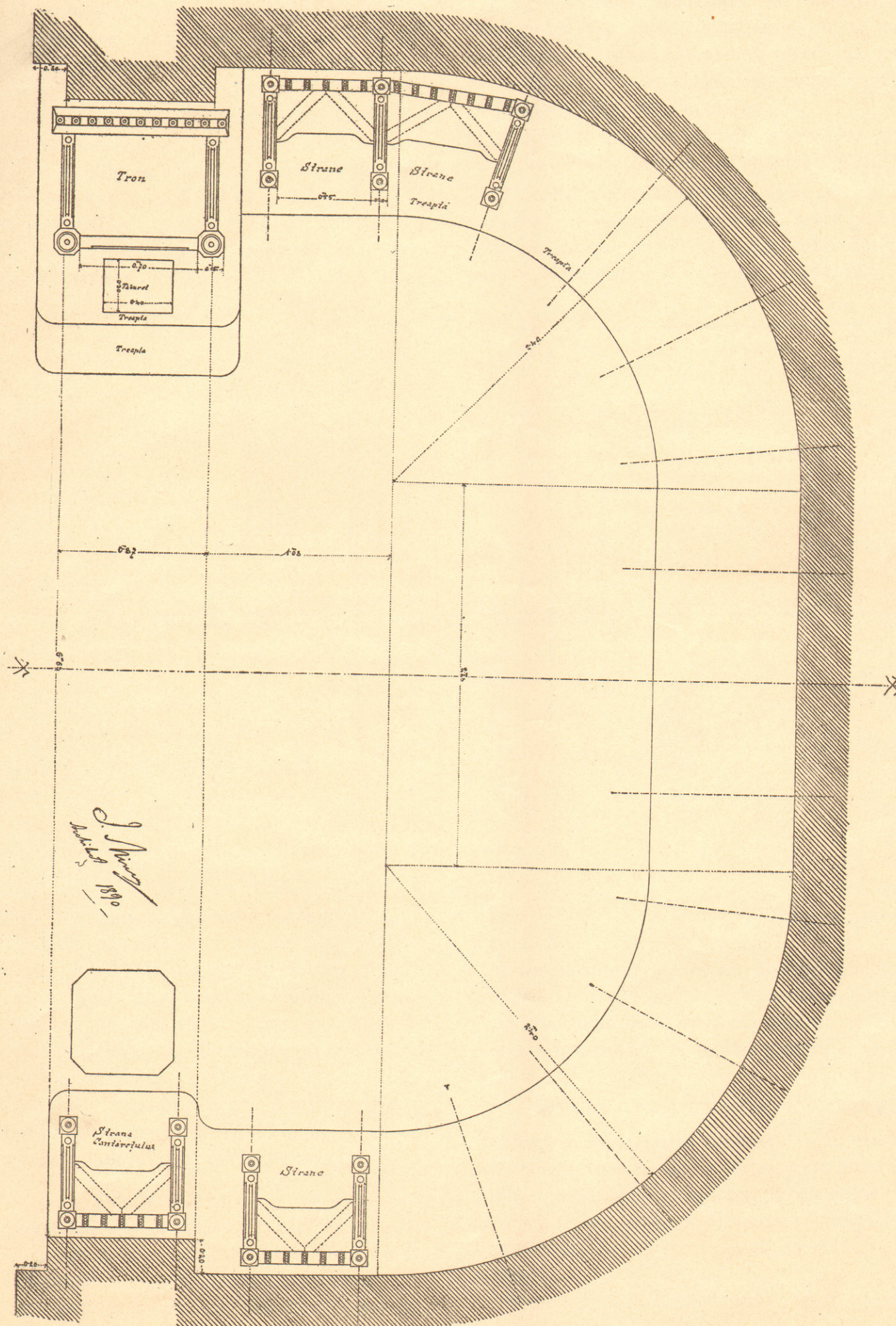

Strană de cîntăreț

Strană. — Vedere laterală

MOBILIERUL CATEDRALEI DE LA CONSTANTA

DE
I. MINCU
Architect

Planul stranelor

PASSERELA DE FER IN GARA PLOEȘTI

MEMORIU

O dată cu ordinul d'a se întocmi proiect pentru o passerelă de fer la gara Ploești, s'a transmis subsemnatului actele anterioare, din care am observat că s'a întocmit în același scop mai multe ante-proiecte și adică :

I) Ante-proiectul No. 1, pentru passerela de lemn de 2.00^m lățime între axele stîlpilor parapetului cu 8 deschideri cîte 5.50^m fie-care și cu 2 scări cu odihnă la capete, așezate pe stîlpi de lemn și acoperind în proiecție o lungime de 9.55^m la fie-care cap de punte.

II) Ante-proiectul No. 2, pentru passerela de lemn de 2.00^m lățime între axele stîlpilor parapetului cu 7 deschideri de 5.50^m, cu una de 5.25^m și alta de 5.00^m, avînd de asemenea două scări cu odihnă la capete, așezate pe stîlpi de lemn și acoperind în proiecție o lungime de 9.05^m la fie-care cap de punte (figura 1).

III) Ante-proiectul No. 3, pentru o passerelă de fer cu grinzi continue; grinda formeză parapetu, are 5 deschideri de cîte 11.00^m și 2 scări cu odihnă la capete, acoperind în proiecție o lung. de 8.00^m la fie-care cap de punte (fig. 2).

Palee erau în număr de 6, compuse din fiare speciale așezate d'asupra unui masiv de zidărie pe cusineți de piatră. Scările erau compuse din stîlpi și grinzi de fer, adică tot de fiare speciale.

În fața proiectelor anterioare ce mîi au fost predate și în lipsa unui program special pentru întocmirea proiectelor, subsemnatul am adoptat pe cel de mai jos.

PROGRAMA

În apropierea clădirii de călători la gara Ploești (kil. 59 + 358) să cere a se proiecta înființarea unei passereli metalică pentru a deservi magazinele și vama.

Acastă passerelă trebuie să satisfacă următoarelor condițiuni :

1) *Picioarele vor fi metalice*, de preferință de șine vechi, putîndu-se obține mai multă stabilitate și economie; ele vor fi așezate pe fundațiuni compatibile cu natura terenului;

2) *Estremitățile passerelii*, vor fi așezate de preferință pe kiulee de zidărie, putîndu-se obține mai multă stabilitate în construcțiune și un aspect mai monumental, — gara în care se construiește passerela, fiind *gara principală* lîngă un oraș mare.

3) *Nivelul tălpilor inferioare a grindilor* va fi astfel, ca să lase liberă trecerea gabaritului C. F. R.

4) *Costul uvrăgiului* să fie cît se pôte de redus, în care scop se va construi o grindă ușoară pentru passerelă, un parapet simplu și părțile zidite din materiale care se găsesc eftine și cu lesnire în localitate;

5) În cas de a se admite mai multe lacre, *grinzile vor fi întrerup-te pe pile*, pentru că această dispoziție pôte să dea loc la uă eftinătate de construcție.

6) *Munca metalului* să nu covîrșască pentru nici o piesă 6 la

7 kgr. pe ^m/_m □ de secțiune. 7) Odată cu proiectu se va întocmi :

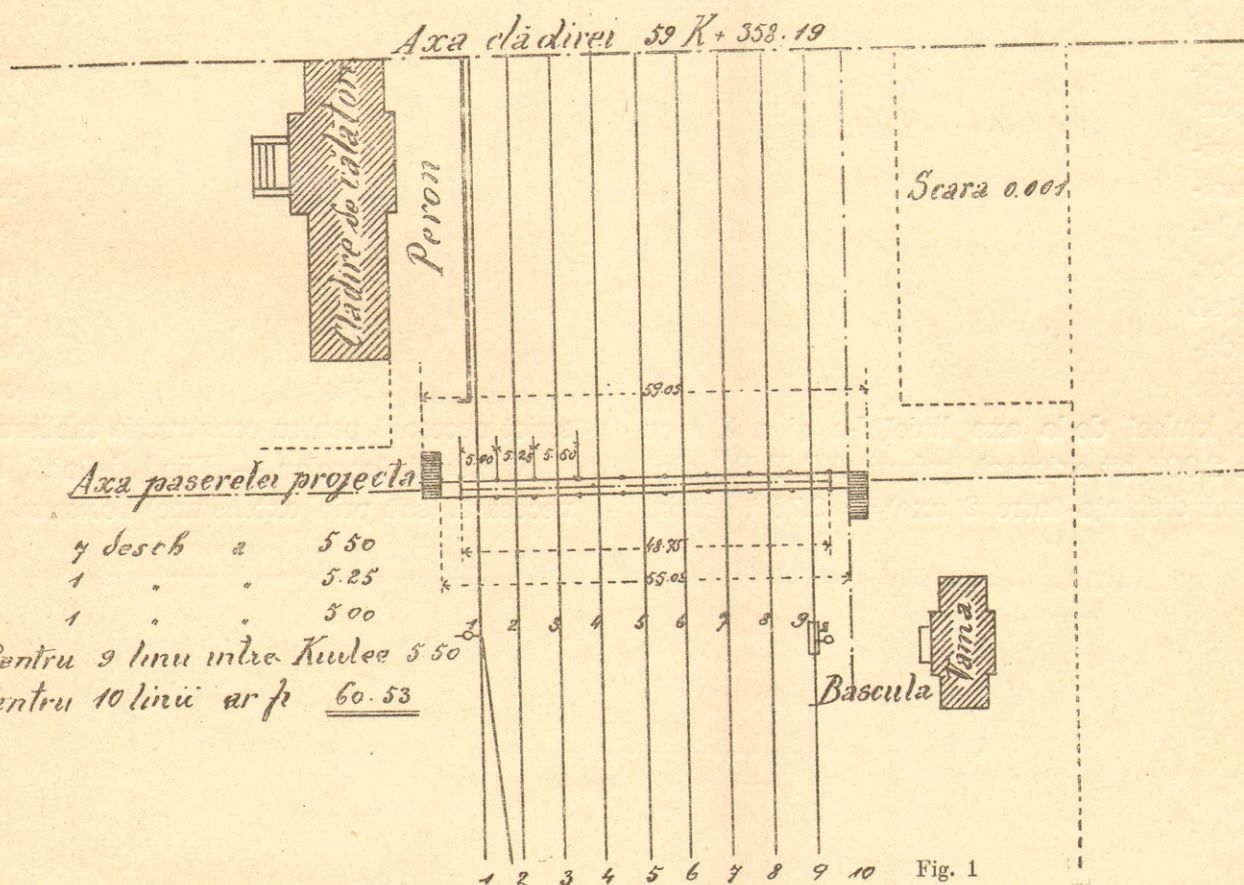
a) *un memoriu* justificativ al dispozițiunilor admise și calculul pieselor principale care compun uvrăgiul ;

b) *o măsurătoare și un devis* pentru lucrările ce sunt a se esecuta, precum și analiza prețurilor.

MEMORIUL JUSTIFICATIV AL PASSERELEI

Alegerea numărului lacrelor. — În condițiuni de economie în care se cere a fi întocmit proiectul, nu se putea admite mai cu avantagiū de cît numărul de *patru travele* principale, sprijinite pe pile metalice și două semi-arcade (purtătoare de scări) sprijinite pe kiulee de zidărie.

Acastă dispoziție subsemnatul o susțin pe următoarele motive :

a) **Lungimea tablierului passerelei.** — Pentru a putea trece peste cele 10 linii (din care opt esistențe și două posibile a se adăoga, vezi schița din fig. No. 3) ne ar fi trebuit o lungime strict necesară de tablier de 52.50^m plus lungimea scărilor după cum ne arată fig. No. 4.

Considerând că tablierul nu putea să fie cu avantajul construit din o singură grindă, ci *sprijinit* pe picioare și ca pentru a obține simetrie și uniformitate în lumina lacrelor, am fost siliți să depărtăm zidurile presupuse

A și B ale kiuleei de la axa liniei I-a și a X-a cu mai mult de 2.00^m, cât exigează gabaritul C. F. R., adică cu $\frac{5.50 \text{ m}}{2}$ (semi distanța între 2 axe) = 2.75^m, găsim

de tablier împreună cu o parte de scări la cele trei proiecte întocmite :

La No. 2 (fig. 1) dispoziția de lemn, găsim pentru 9 linii lungime de tablier 55.03^m, dacă ar fi fost 10 linii aveam 60.53^m.

La No. 3 (fig. 2) dispoziția în metal pentru 10 linii, lungimea tablierului = 61.00^m.

În proiectul subsemnatului (fig. 3) lungimea de tablier e numai 57.12^m și purtând și o parte din scări, nu întrece de cât cu 4.22^m lungimea de 54.00^m, recunoscută ca

strict necesară pentru construcția tablierului passerelei.

Numărul lacrelor. — Fiind definită lumina totală necesară, (sau prin extensiune) *debușeul* passerelei; și

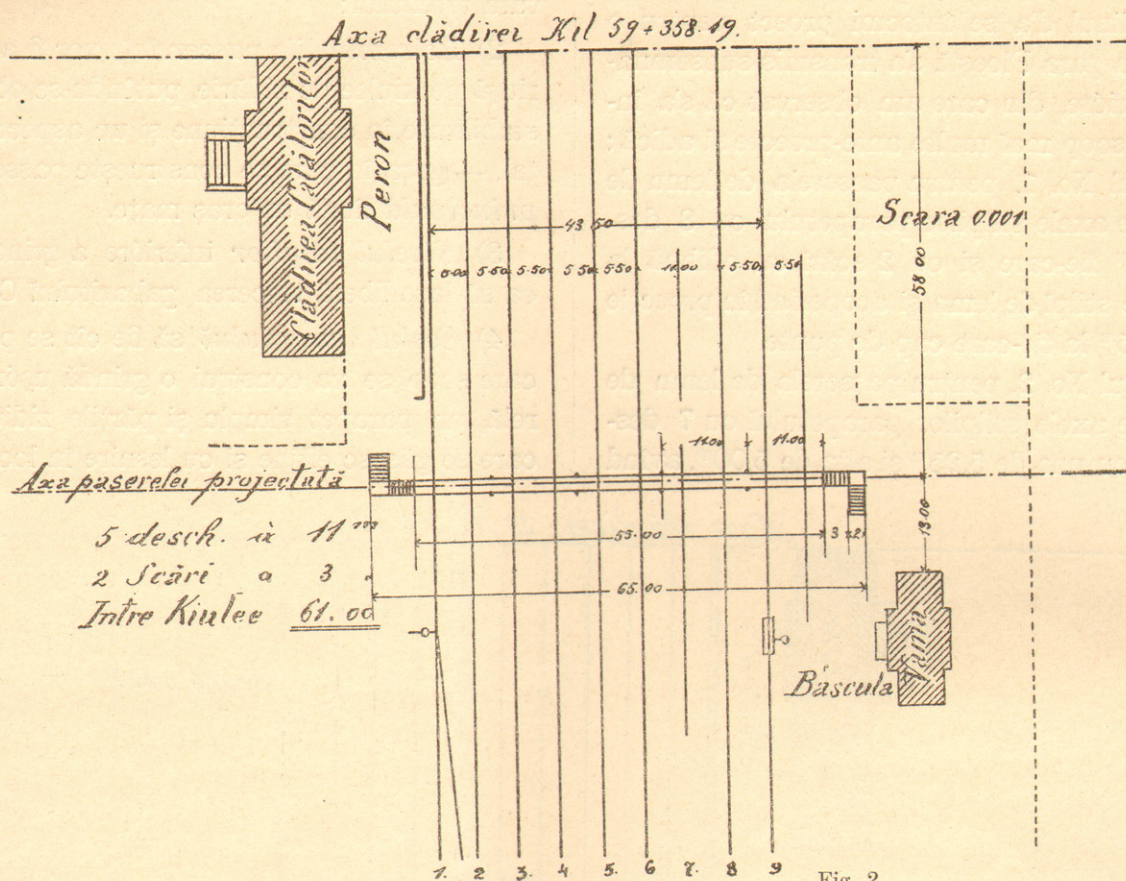

Fig. 2

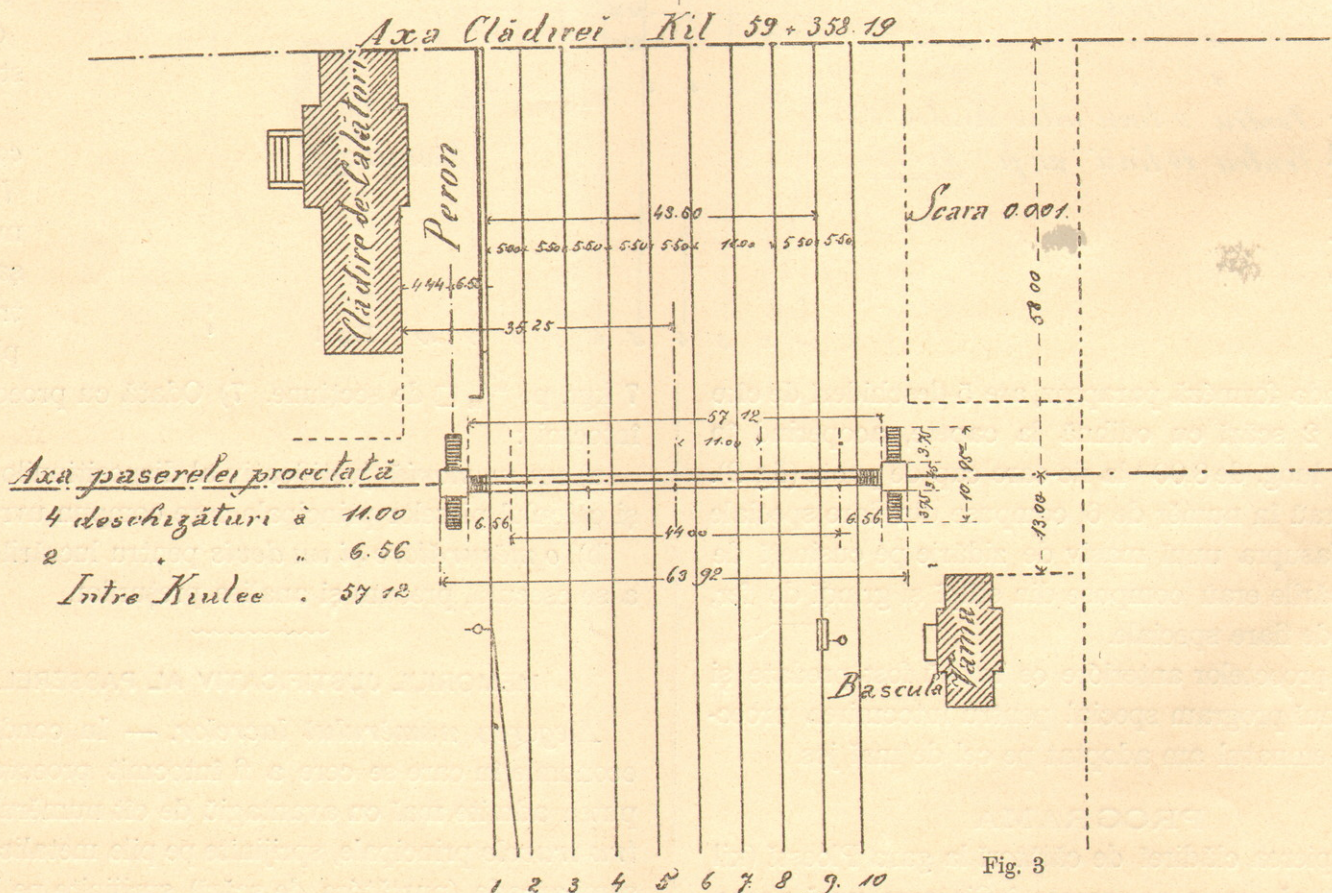

Fig. 3

$(48.50^m + 5.50) = 54^m$ lungime strict necesară a tablierului afară de scări.

Să vedem acum comparativ care au fost lungimele

fiind admisă ca cea mai favorabilă aceea adoptată de noi, adică de 57.12^m; Să vedem care a fost numărul lacrelor la fie-care din proiecte :

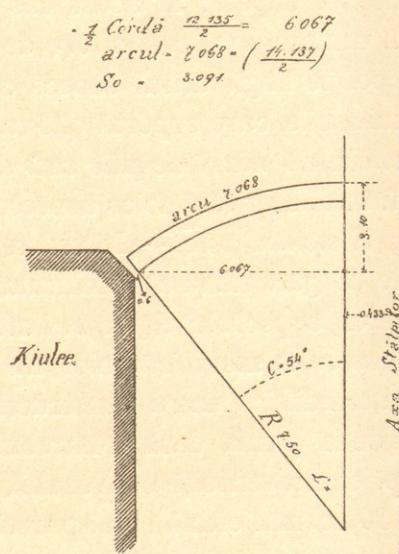
cută, căci după lungimile comparative ale uvrăgiului deja arătate, lucrarea noastră este preferabilă.

In adevăr; arcul adoptat de noi constituie *un rezăm* sigur la capetele passerelei, pe cînd stîlpii de lemn sau de fer, pe care se rezemă *capul primei scări* și *odihna* în proiectele anterioare, ar fi putut da loc la ôre-care mișcări în corpul passerelei, în cas cînd ea ar fi fost mult încărcată, cum se întîmplă cînd se grămădesce publicul la sêrbători, trenuri regale etc. și cînd pot deveni mai de temut sguduirile provocate de trecerea trenurilor; *arcul* însă fiind aședat pe zidărie și contravîntuit, pe lîngă aspectul plăcut, presintă garanții de stabilitate pentru construcție.

e) *Sistemul de kiulee*.— Am admis kiulee de zidărie în loc de stîlpi de fer sau de lemn, cum era în ante-proiecte, pentru că ansamblu construcției exigea această soluțiune. In adevăr, aspectul lucrării noastre este mai monumental și pentru un oraș mare ca Ploestî, am creșut că e mai convenabil a se admite această înfrumusețare.

De altminterea, costul zidăriilor de și mai mare, nu va întrece mult pe al metalului, mai cu sémă că materialele necesarii nu lipsesc în localitate. Am obținut cu această dispozițiune tot de odată și o *odihnă* mai convenabilă pentru scară, precum și trepte de piatră pentru a doua parte a scării, pe care pentru motive de înfrumusețare și de necesități viitoare, am preferat-o în *dublu e-quer*.

f) *Sistem de fundații*. — Avînd în vedere că la Ploestî, la o mică adîncime, se găsește un strat gros de petriș, care constituie un teren uscat și necomprimibil, am adoptat fundațiile cu *beton*, atît pentru kiulee, cît și pentru pile, cu deosebire, că pentru o *posă esactă* a șinelor vechi, formînd stîlpi *paleei metalice*, am întrebuițat cîte-va pietre ca *cusineți*, pe care se vor ficsa cu șurupuri capetele curbate ale stîlpilor.

DESCRIPTIA PASSERELEI

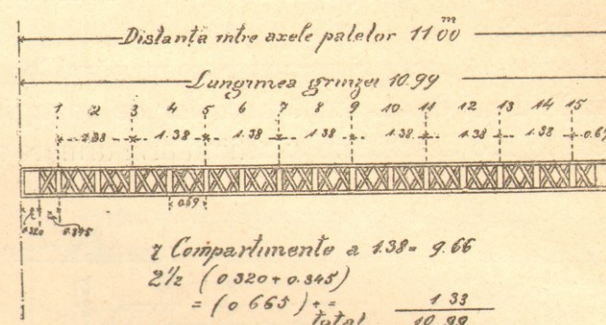
Deschiderea totală este de 57.12^m și passerela are: Două *semi-arcade* de cîte 6.56^m deschidere, care fac 13.12^m și 4 travele de cîte 11.00^m deschidere, care fac 44.00^m, adică în total 57.12^m (fig. 5).

Cele două semi-arcuri, auz raza interioară de 7.50^{1/2}^m cîrda este = 6.067^m — săgéta este egală cu 3.100^m.

De la proecția orisontală a originii arcului pînă la fața zidului kiuleei mai este o distanță de 0.060^m.

Vêrful arcului (axa kiei) Fig. 5 este depărtat de axa stîlpului paleei metalice cu 433^m. Unghiul la centru este de 54°, ast-fel că din axa paleei, pînă la fața zidului kiuleei avem o deschidere de 6.560^m.

g) *Grinșile drepte*.— Deschiderea totală de 44.00^m destinată a da acces la 8 căi de garagiū și care a fost

împărțită în 4 travele, este acoperită cu grinșă drepte în cruci; compunerea acestor grinșă este după cum urmază: (fig. 6).

Distanța între axele a două palee metalice fiind de 11.00^m, lungimea unei grinșă drepte am admis-o de 10.99^m, această în scop de a lăsa 1 c.m. liber între capetele a două grinșă consecutive pentru dilatație; din lungimea de 10.99^m a grinșă, s'a păstrat 0.320^m la fie-care cap pentru resemare, care s'a construit cu inima de *tablă plină*, restul grinșă este în cruci; lungimea grinșă de 10.99^m este împărțită în 7 compartimente mari de 1.38^m fie-care, sub-divisate la rîndul lor în două mai mici;

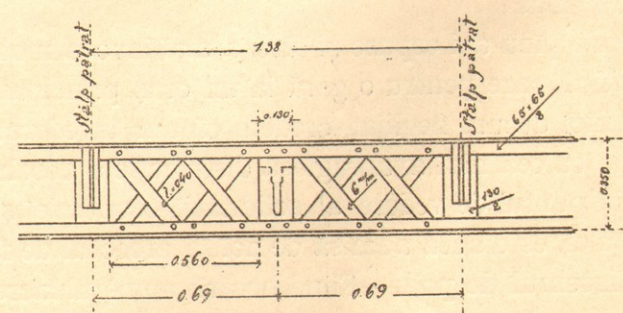
Fie-care compartiment de 1.38^m lungime are 4 cruci și un montant;

La capetele grinșă sunt 2 jumătăți de compartiment de 0.67;

Crucile sunt înclinate la 45°.

Înălțimea grinșă este de 0.350^m între fețele exterioare ale tălpilor, care sunt compuse din cîte 2 corniere de $\frac{65 \times 65}{8}$ după cum se arată în schiță (fig. 7 și 7 bis).

In compoziția grinșă s'a avut în vedere de a nu se

întrebuița de cît *fer laminat* în table și în colțari (corniere), de dimensiunile cele mai răspîndite în fabrici, evitîndu-se formele, cari ar fi necesitat o lucrare posterioară, precum și o mare diversitate de secțiuni la cor-

niere; de aceea am admis, atît pentru grinda principală, cît și pentru cele transversale acelaș fer cornieră (7) de

Noi credem chiar, că această construcție se va putea executa în țară, și ast-fel se va da loc la o repede terminare a uvrăgiului, care așteaptă deja aproape de cinci ani executarea (1887).

Tălpile superioare și inferioare sunt formate din câte 2 corniere fără adaus de talpă, nefiind necesară pentru rezistența cerută (figura 7 bis).

Între corniere s'a lăsat locul inimii de $12^m/m$ necesară pentru grosimea a două cruci de câte $6^m/m$.

Inima grindei este înlocuită cu cruci de $6^m/m$ grosime, după cum am arătat mai sus, iar lățimea lor

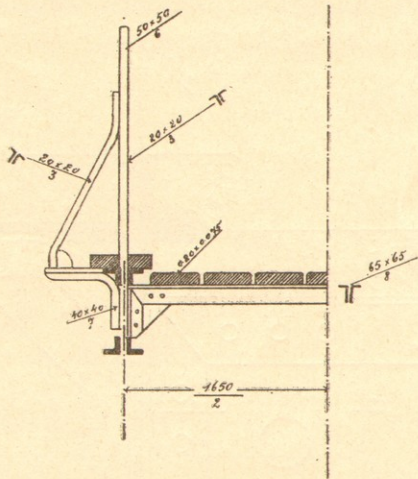

Fig. 7 bis

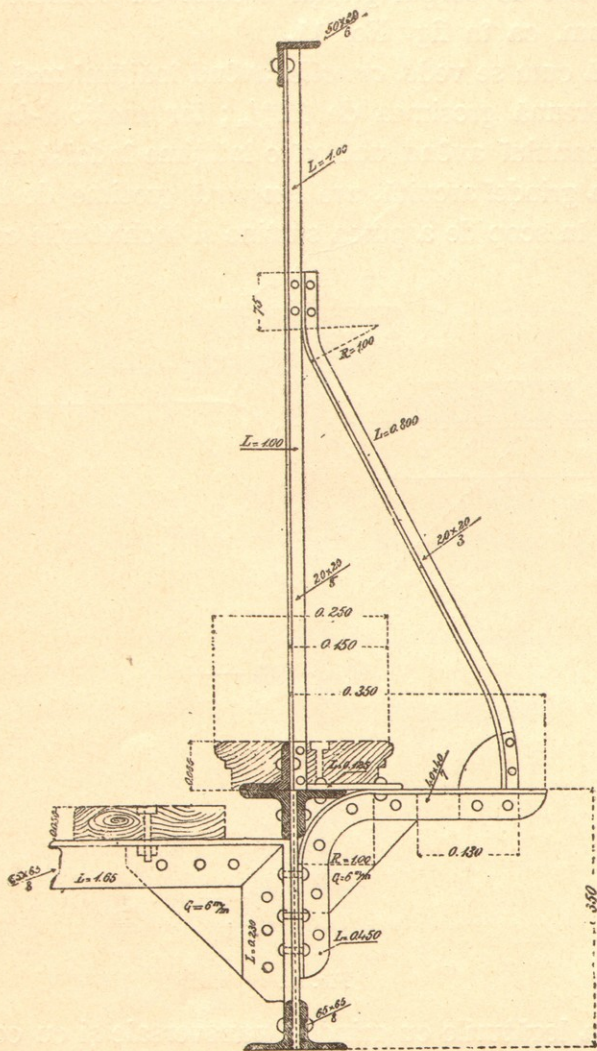

Fig. 8

variază după poziția compartimentelor în care sunt aşezate de la 25 pînă la 40^m/m, ast-fel că s'a obţinut după cum se vede în proiect şi calcule pe lîngă o re-

sistență suficientă, o economie de material și un aspect mai plăcut pentru passerelă.

h) *Grinzi transversale.* — Având grinzi principale ast-fel compuse, am disposat ca pentru susținerea pardoselei de stejar să fie întrebuințate grinzișore transversale formate din cîte 2 corniere de $\frac{65 \times 65}{8}$ și aședate la fie-care compartiment cîte *două*, adică, depărtarea între axele lor este de 0^m69, obișnuită pentru grinzi la pavimente de clădiri.

Pardoséla. — Am admis lemnul de stejar, adică tălpițe de 0.20^m lățime și 0.05^m grosime pentru pardosélă; am preferat lemnul pentru pardosélă în locul ferului, cu beton sau asfalt etc. pentru că lemnul e mai ușor și se întreține mai bine în cas de ușură și nu este alunecos etc. Temerea de scînteii nu am crezut că ar fi considerată ca un inconvenient serios pentru întrebuințarea lemnului de pardosélă.

i) *Contra-vântuirile horizontale.* — Compartimentele formate în planul passerelei, de grințile transversale cu cele principale, sunt contra vântuite în interior cu cruci în grupe de câte 3 și câte 4, cum sunt arătate în proiect.

k) *Parapetul* s'a construit (fig. 8) p'atît de simplu cît și de eften, fiind în acelaș timp destul de solid; căci la un moment dat se pôte grămădi un public destul de numeros, care obișnuște să se rezeme de parapete și chiar să încalece pe ele; de ăceia am admis ca stîlpi parapetului să fie formați din 2 feare corniere de $\frac{20 \times 20}{5}$ aședate la 1.38^m depărtare între axe și sprijinite pe proptele compuse din duble corniere de $\frac{20 \times 20}{5}$. Capetele cornierei se reasemă pe console speciale tot în dublu corniere de $\frac{40 \times 40}{6}$. Grilagiul parapetului s'a întocmit cît se pôte de leger și de un desen care s'a putut aplica cu avantagiū și la rampele scărilor. De asemenea am găsit mijlocul de a instala în el cîte 2 suporturi de felinare.

1) *Contra-venturile transversale.*—Pentru grințile drepte și pentru capetele arcului sunt compuse după tipul din fig. No. 9. Ele se aplică câte 4 bucăți la o grindă dreaptă, și câte una la un cap de arc și sunt repartisate după cum se vede în proiect, (vezi planșa III din No. 5 și 6).

GRINDILE ARCUITE

După cum am văzut mai 'nainte am admis la capetele passereli, două semi-arcade de cîte 6.56^m, acoperite cu grindî arcuite de fer ale căror elemente; raţă, cîrdă, săgétă etc., le-am dat deja. (veđi planşa detal).

Vom însemna aci câte-va elemente care compun grinda arcuită, timpanul său, treptele, contraventurile etc.

După cum este arătat în plan, ne-am servit de o grindă arcuită pentru a sui 2.89^m, adică aproape 1/2 din înălțimea de 5.65^m de la șină pînă la pardoséla passereleî.

Motivele acestei alegeri le-am arătat deja în trăsuri generale; vom menționa aici că această jumătate de arc, cu unghiul de 108° la centru, ajutat de un timpan pe o porțiune din lungimea lui, adică pe 2.808^m lungime, suportă pardosela passerelei; iar pe restul

tive, care servesc în același timp pentru fixarea consolelor de la proptelele parapetului. Lățimea crucilor la grinda arcuită, am admis-o uniformă de $40^m/m$, iar pe a montanțelor care separ compartimentele de $55^m/m$. Motivele decorative care formează inima timpanului

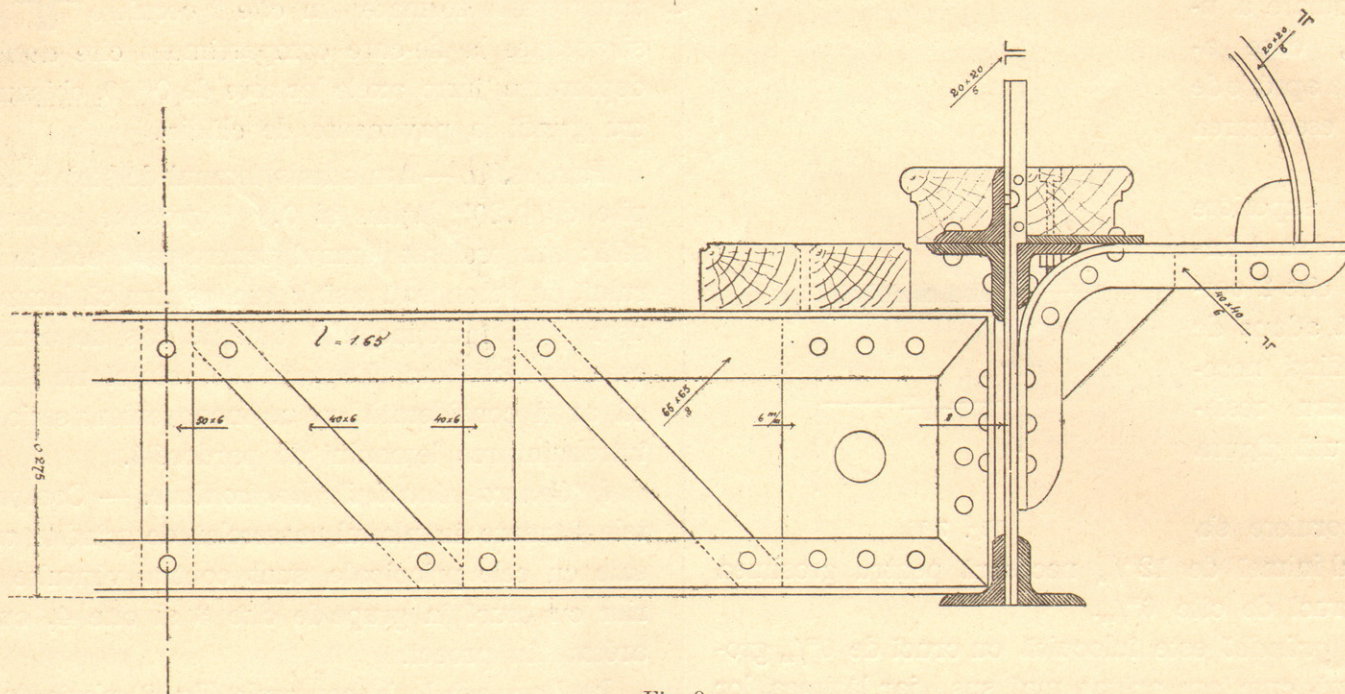

Fig. 9

lungimi sale ajutat de un timpan, suportă un număr de 16 trepte cu fața de stejar, aședate pe suporturi de fer.

Grinda arcuită și cu timpanul formează un singur corp și este compus după cum urmează: lungimea arcului de 7.068^m sporită cu 0.433^m (la keie) pentru motive d'a înlesni rezemarea arcului pe stîlpul pilei, precum și pentru motivul d'a putea depărta axa gabaritului C. F. R. de axa pilei vecine, în scop de a evita atingerea gabaritului cu *intradosul* arcului.

Lungimea arcului zic, de 7.501^m a fost împărțită în 13 compartimente de câte 0.536^m , și 2 la capete cu inima de tablă plină de câte 0.266^m , măsurate pe arcul *intradosului*.

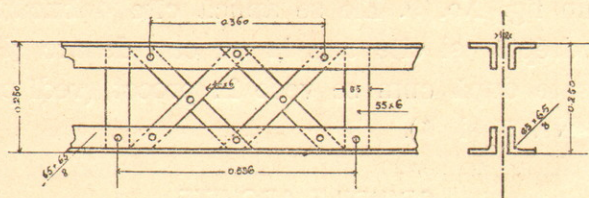

Fig. 10

Dispoziția crucilor la compartimentele de 0.536^m , este ca în figura No. 10, având înclinare de aproape 45° .

Înălțimea grindei arcuite (fără timpan) este de 0.250 între fețele esteriore ale talpelor, care sunt compuse din câte 2 corniere de $\frac{65 \times 65}{8}$ ca și la grinda dreaptă; între corniere s'a lăsat locul de $12^m/m$ necesar pentru 2 cruci de câte $6^m/m$.

Inima grindei ca și a timpanului este golă, adică compusă de *cruci*, iar la timpan de *motive decora-*

se vor lipi de corpul grindei arcuite cu corniere speciale mm. ca în fig. No. 11.

După cum se vede, *crucile*, având înălțimi mai mici, aș împreună grosimea de $12^m/m$; iar *motivul-inimă*, al timpanului având une-oră o înălțime îndoită aproape de cât a grindei arcuite, are *singură* grosime de $12^m/m$. acesta în scop de a putea susține și închieturile ce vor

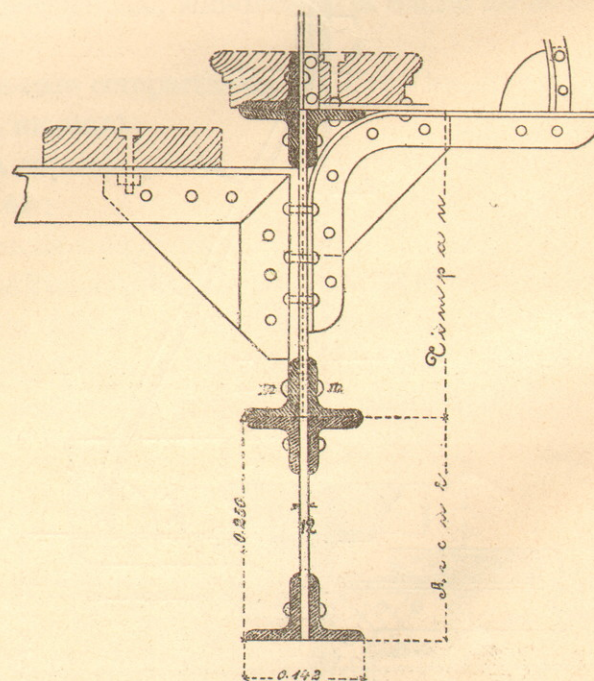

Fig. 11

necesita legăturile cu grinzile transversale și cu consolele parapetului etc.

De alt-minterea, în partea cu tablă, *grinda arcuită* împreună cu *timpanul*, nu diferă de loc în modul de legătură, cu șarpanta pardoseli de la passerele de cum a fost admis la grinzile drepte.

SCARILE

În partea unde timpanul suportă scări, am admis dispozițiunile arătate în planuri la detalii (planșa...) și în fig. 12, 13, 14, 15, 16 și 17 și adică în fig. 12 care reprezintă elevația grindei arcuite, se vede că treptele se reasemă pe talpa superioară a timpanului, prin ajutorul a 2 bande de fer lat de 60×8 încovo-

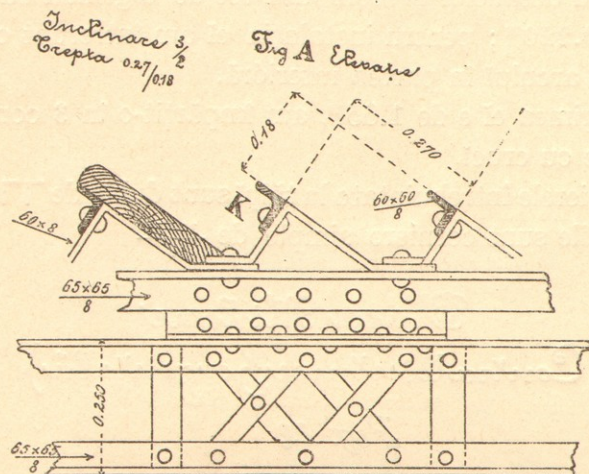
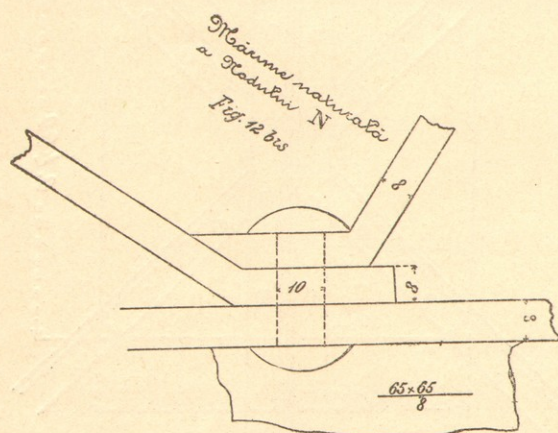

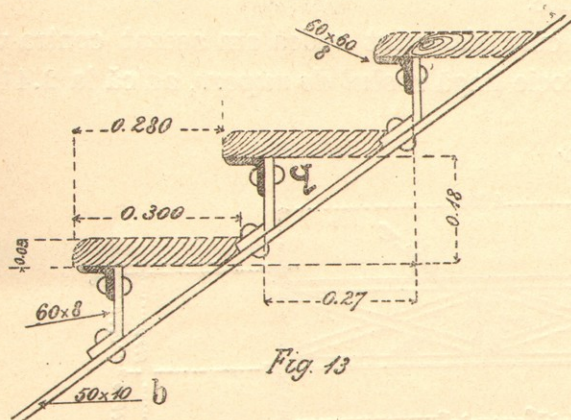
Fig. 12

iate, în zig-zag (fig. 12 bis). Pe aceste fiare încovoiate e nituită o cornieră (k) de $\frac{60 \times 60}{8}$, care suportă trepta în tot lungul ei (fig. 12), care este așezată sub baza

treptei. Pentru ca partea posterioară trepteii să nu rămie ne-srijinită, am disposat niște cîrlige (q) care cu partea

Fig. B (Secție Longitudinală)

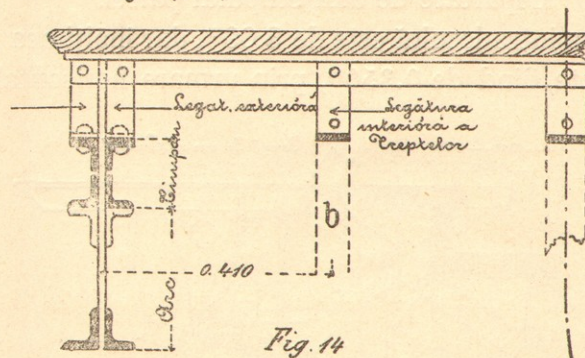

lor superioară (fig. 13) sunt nituite la corniera de la baza trepteii superioare, iar cu partea lor inferioară sunt nituite la o bandă longitudinală pe care se rezemă, toate

marginele posterioare ale treptelor. Asemenea bande (b), sunt 3 pe dedesuptul treptelor.

Planul în care sunt așezate aceste 3 bande b de 60×8 fiind mai sus pus, de cît planul cornierelor,

Fig. C. (Secție Transversală)

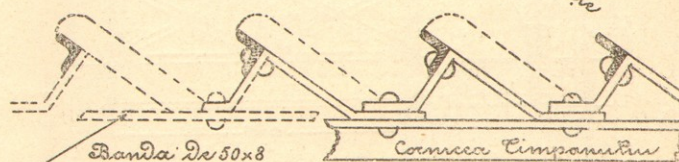

care formază talpa superioară a timpanului, ele nu împedecă de loc așezarea contraventurilor transversale, care împreună cele două grîndi arcuite.

Prin urmare aci cornierele de la busa treptelor, jîcă rol de grîndi transversale, iar talpa trepteii jîcă rol de podelă.

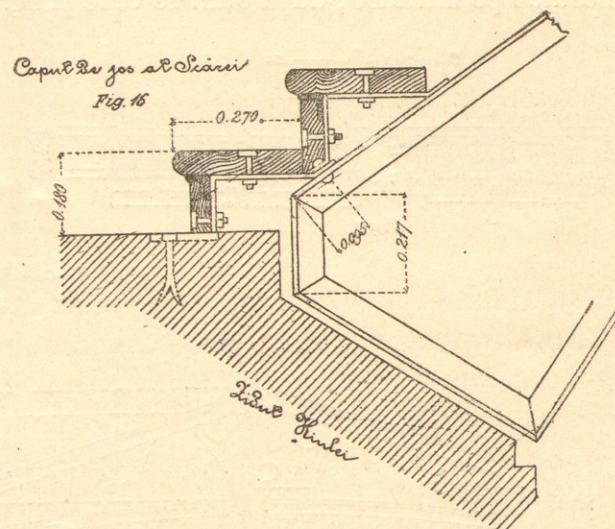
Treptele sunt construite pe principiul înclinării de

Fig. D. Legătura din Lemn

$\frac{3}{2}$; liniile punctate ale treptelor fig. 12 represintă o lățime de 0.27m și o înălțime de 0.18m.

Parapetul la grinda arcuită s'a putut construi identic cu acel de la grinda dréptă.

m) Contra-venturile arcului. — Înainte d'a arăta poziția contraventurilor horizontale și transversale ale arcului, vom arăta în trăsuri generale traseul timpanului.

16°33' de la origină sa $\alpha = 37°27'$ de la vârful boltei, iar lungimea arcului de 16°33' ar fi de 2.165m;

Prin urmare am așezat contra-ventuirea mai sus (de la origină) cu 0,245; iar al IV compartiment de cruci al grindii arcuite, în care cade contra-ventuirea, l'am construit cu tolă plină.

n) *Contra-venturi longitudinale.* — Intradosul arcului în plan a fost împărțit cu spetezele No. 5, 7, 9, 10 și 12 de fiare corniere II duble și simple L de $\frac{20 \times 20}{3}$ în 3 compartimente mari, care s'a consolidat cu cruci tot de fer, corniere L simple cu aceeași secțiune.

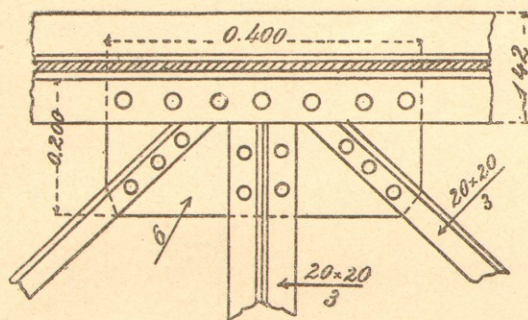

Fig. 23

Mijlocul crucilor e sprijinit pe spetezele II de corniere duble prin ajutorul unor plăci de mijloc, după cum la îmbinarea spetezelor cu tălpile arcului s'a întrebuințat plăci de colț de 5m/m grosime.

Acésta în scop ca să nu dea burtă (să nu se încovoe) și să formeze corde la arcul passerelei, cea-ce ar fi de un efect urit.

Distribuția spetezelor pe arc și distanța între ele se

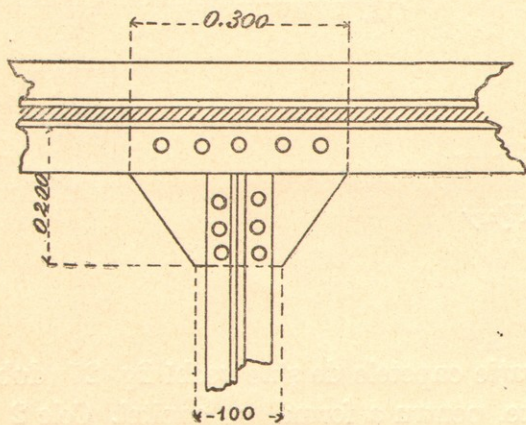

Fig. 24

vede la detalie (fig. 24) și am făcut-o ast-fel în scop d'a contraventui mai solid arcul în vecinătatea rostului de rupere, lângă care în adevăr am așezat tot speteze duble II No. 6, 7 și 8.

În partea superioară a arcului, construcția fiind mai solidă prin natura ei (căci are grindii transversale ca și partea dreaptă a passerelei) am lăsat-o mai puțin contraventuită, punând numai o spetză dublă II No. 11.

Între spetezele No. 9 și No. 10 nu am pus cruci și

am lăsat loc liber ca să nu se întâmple prin lăsarea crucilor în jos să se facă obstacol gabaritului C. F. R.

În figurile No. 22, 23, 24 și 25 am dat detalii pentru imbinarea spetezelor de la contra-venturi între ele și cu tălpile grindilor.

o) *Plăcile de reazem ale arcului.* — După cum se vede în fig. 26 pe rostul de reazem al arcului pe care

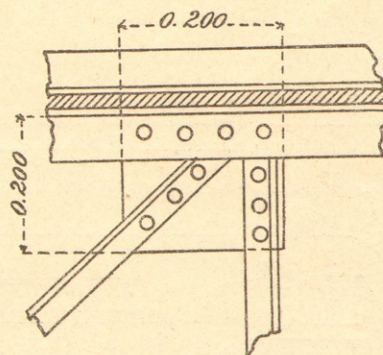

Fig. 25

l'au limitat la lungimea de 0.650m, am nituit 2 tole de câte 0.65m lungime și 0.300m lățime și 12m/m grosime.

Aceste tole vor fi străpunse cu găuri prin care vor trece 8 bulône, care vor avea coda plumbuită în zidărie.

Placa de reazem a arcului

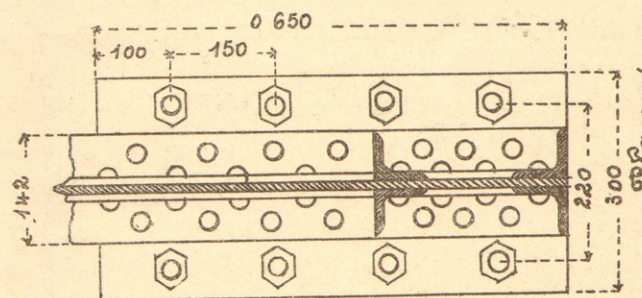
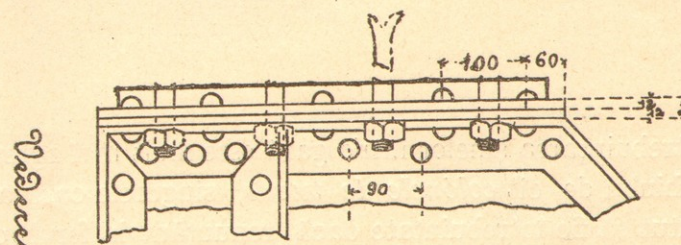

Fig. 26

Între zidărie și între tablele de fer sus vorbite vom intercala o placă de fontă de grosimea necesară (fig. 26) care să fie prevădută cu scobituri pentru a primi capetele niturilor de la talpa arcului, și care să intre cu o parte din grosimea ei în zidărie spre a împiedica alunecările, și care să depărteze arcul de zidărie cu cantitatea arătată în plan 0,06.

Paleele. — După cum se vede în fig. 27, pentru construcția paleelor, am întrebuințat stâlpi verticali și propetele numai din șini vechi Typ 30.

Am adoptat acest material atît pentru efinătatea la

care p te să dea loc în construcție, c t  i pentru rezultatele practice la care ne conduce.

 n adevăr sec ia  ini ca st lp ; ne dă numai de c t o valóre satisfăcătoare condi iunilor de rezisten   i dacă am fi luat în locul  inei, *fer cornieră*, am fi trebuit să cheltuim mult fer spre a ob ine sec ia voită.

Pe de altă parte am creșut că efectul *dobindit* prin

 mp r i lungimea ne sprijinită a st lpului de 5.30^m în *trei p r i* aproape egale de 1.70^m la 1.80^m înălțime  i astfel am contraventuit partea superioară cu 2 cruci  i partea mijlocie cu alte 2 cruci, iar partea inferioară a st lpilor fiind angaja i în zidărie, mai este legată  i cu o cornieră dublă ale cărei tălpi vor repausa pe zidărie de beton.

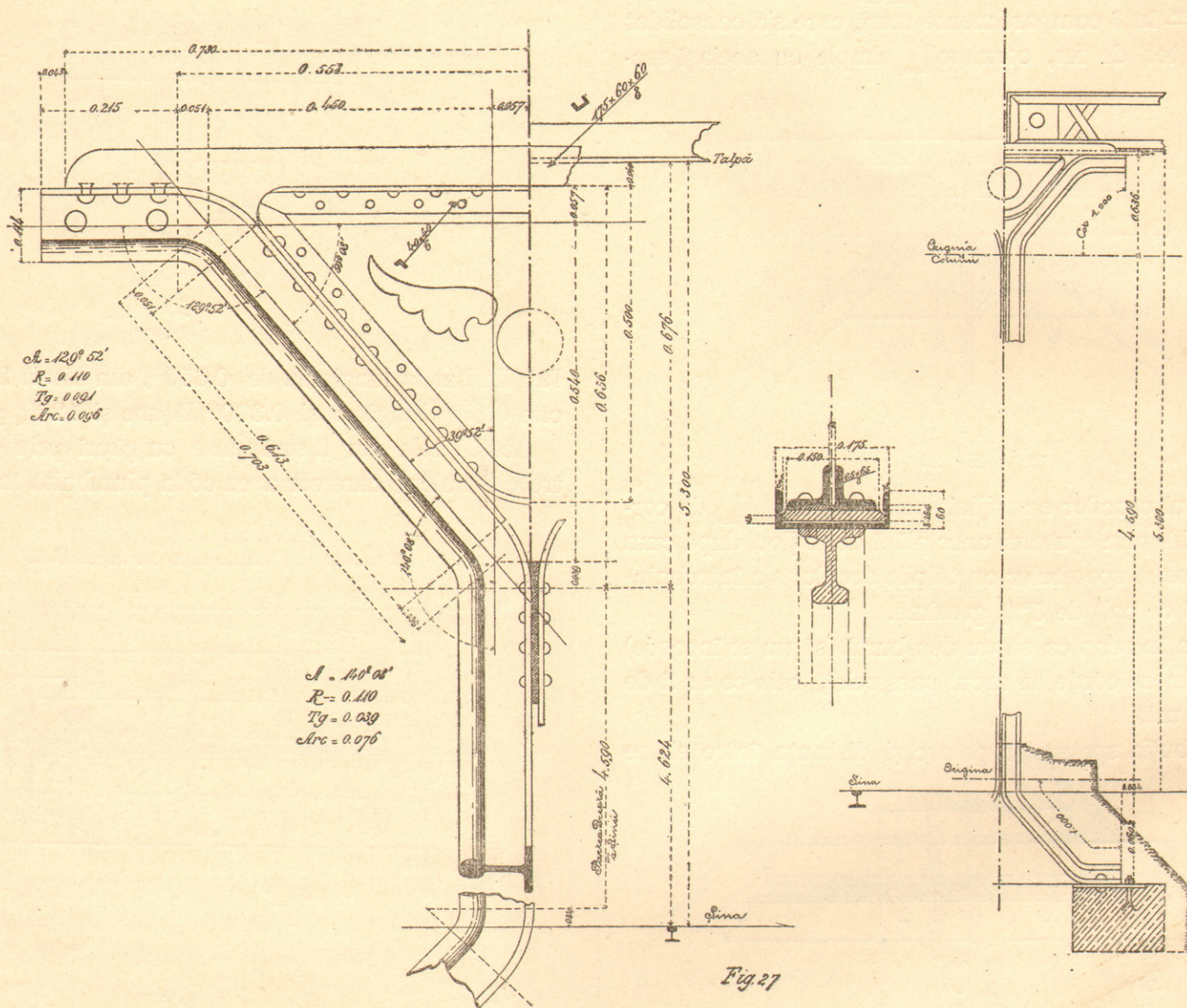

Fig 27

 ntrebuin area  inelor într'o gară este mult mai agreabil ochiului de c t *colónele de tuci *, singurele care ar fi putut să fie  ntrebuin ate dacă renunțam la ferul cornieră,  ntrebuin area col nelor de tuci  ar fi fost de asemenea nepractică  i neaplicabilă cu succes din cauza dificult ilor de a combina capetele speciale pentru susținerea grindilor  i a quasi imposibilit ii de a le aplica contraventurii.

Contraventuirile la palee s'a făcut cu fiare corniere de $\frac{40 \times 40}{6}$ legate cu tole de 12^m/_m grosime.

Contraventuirile transversale, sunt una superioară fig. 28 de 0.68^m înălțime  i alta inferioară de 1.70^m înălțime. (fig. 29).

La alegerea acestei distribu ii am avut în vedere d'a

 n eleva ie capetele de  ine vechi fig. 27 (duble) sunt  ncovoeate, pentru a forma un capitel. Cele 2 ramure (propte) sunt împreunate cu o tolă de 6^m/_m decorată cu o flóre *a jour*  i cu corniere de $\frac{40 \times 40}{6}$.

De asemenea la partea superioară sunt legate cu o talpă de fer de $\frac{175 \times 60}{8}$, în care se angajează t lpele grindilor drepte ale passerelei  i capetele arcurilor.

Detaliile acestor contraventurii  i ale paleelor, le-am dat în fig. 27, 28  i 29.

Capetele inferioare ale st lpilor  i ale proptelelor sunt de asemenea recurbate ca să formeze tălpi convenabile pentru fixarea lor, mai  nt i  pe o placă de 12^m/_m de fer,  i apoi cu  urupuri plurabuite în pietrele cusinete, care în urmă vor fi înecate în betonul fonda iilor.

Cu cele espuse, am arătat în termenî generali dispozițiunile admise de noi pentru construcția părților metalice ale passereleî.

Nu avem de adăogat decît ca parapetul la chiuleea de zidărie pentru scări și pentru odihnă este construit după acelaș model și cu aceiaș ferărie ca și parapetul de la grîndi și de la arcurile metalice.

În adevăr stîlpi parapetului se vor ficsa în (piatră) zidăria kiuleei, ca ori-care alt fer, curbîndu-se și despicîndu-se puțin ferul cornierelor ca în fig. 30.

Totă deosebirea este că am întrebuițat cîți-va *stîlpi de fontă* la capetele scărilor pentru ornament și mai convenabilă dispozițiune arhitectonică.

Kiuleele. — Am crezut că faptul adoptărei unui arc pentru construcția scărilor, pentru motivele arătate deja, în locul unei grîndi drepte, ne conduce de la sineși la întrebuițarea unor kiulee de zidărie pentru rezemarea acestor arcuri.

În adevăr atît ca *stabilitate* cît și ca efect de *estetică*

Odată admis *principiul zidăriei*, pentru kiulee, am căutat a realiza tôte economiele și tot aspectul plăcut din felul materialelor întrebuițate :

Așa, ne-am folosit de piatră de talii, pentru trepte cusineți, bordure de scări etc. și pentru coronamente am luat piatră brută pentru masa zidărilor etc.

Masivul zidărilor, a fost acoperit cu bolți de cărămidă din motive de economie, și pentru motivul că cantitatea de zid executată, îndeplinește cu prisosință cerințele stabilității și ale rezistenței.

Fundațiile la kiulee și la palee le-am făcut de beton cu var hydraulic, atît pentru eficientitatea materialului în localitate cît și pentru *înțela* cu care se pôte executa fundația, precum și pentru *înlesnirea* cu care se vor putea așeza pietrele cusinete (carî suportă capetele proptelelor și stîlpilor de șine vechi) la *altitudinile* dorite.

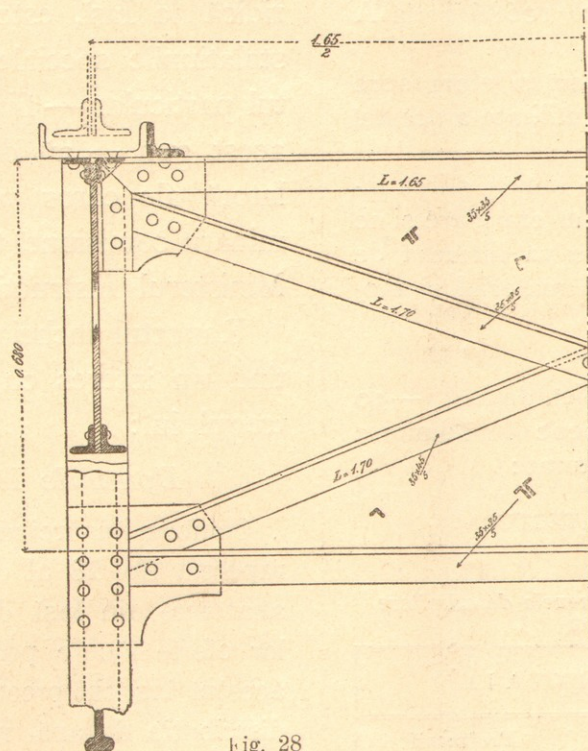

Fig. 28

Cu aceste dispozițiuni; sub-semnatul crede că a profitat de tôte avantajele localității și a reușit să obție pe cît a fost posibil pentru aceiași deschidere de

traversat și înălțime de suit, maximul de soliditate, minimul de cheltuială, și a conciliat în limitele observate pînă azi la

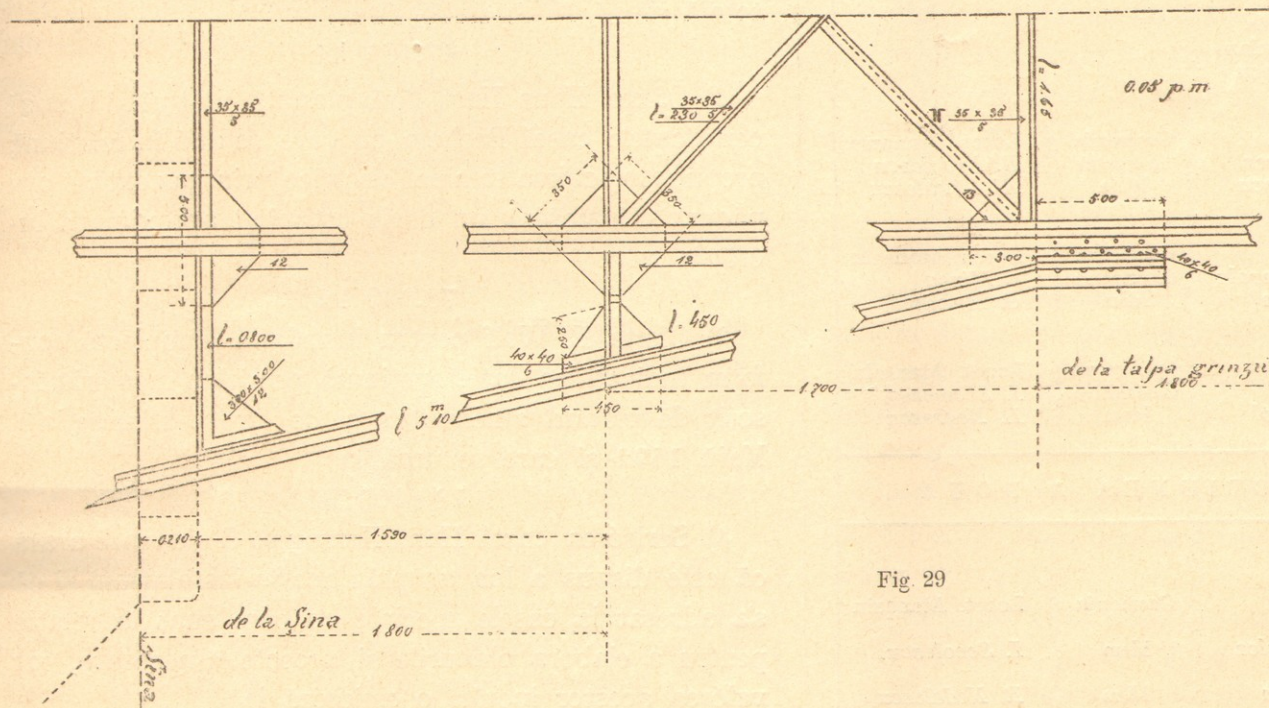

Fig. 29

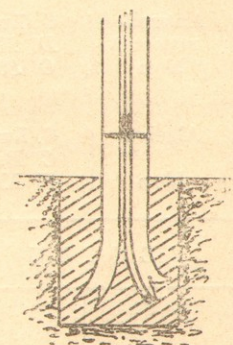

Fig. 30

pentru construcție, kiuleele zidite se impunea la proiectul nostru.

Dacă am fi admis grîndi drepte pentru scări și stîlpi de ferărie pentru kiulee, n'am fi dobîndit nici una nici alta și am fi avut o lucrare mai costisitoare, mai rea și mai desagreabilă.

alte lucrări de asemenea natură, frumosul cu utilul, ast-fel că proiectul ce a elaborat să satisfacă cît mai mult condițiunile programei.

P. Popescu-Pășcanu

(Va urma «Calculul de rezistență»)

SCOALA DE ARHITECTURĂ

După multe și diferite dificultăți, școala de arhitectură fiind pusă pe un picior complet de organizare, mai avea nevoie de autorizația de a funcționa în mod legal, ca instituit privat. În urma demersului făcut pe lângă Ministerul Instrucțiunii Publice și Cultelor, această autorizație a fost dată cu ordinul No. 10686 seria A din 27 August 1892.

De acum înainte, pe lucru, profesori și elevi, spre a proba prin stăruința tuturilor, marea utilitate a acestei instituții.

Bucuria cu care a fost primită de toată lumea, știrea înființării acestei școli, probă că lipsa ei era mare și ne dă dreptul de a spera că guvernul se va interesa de aproape de viitorul ei dându-i sprijinul material și moral de care are nevoie.

*
* *

Conform art. 9 din regulamentul școlii, de la 15—30 Octombrie vor avea loc primele examene de admitere în ordinea indicată în tabloul aci alăturat:

DIRECTIUNEA SCOALEI DE ARHITECTURA

T A B L O U

De zilele și orele în care se vor ține examenele de admitere în sesiunea Octombrie 1892

PENTRU SECȚIUNEA ÎNTAIA				
Dilele	De la 8—11 a. m.	Profesorii examinatori	De la 3—6 p. m.	Profesorii examinatori
15	Mecanica	{ Gr. Călinescu <i>P. Pașcan</i> <i>C. Beniș</i>	Trigonomet.	{ V. Pleșoianu <i>T. Dobrescu</i> <i>R. Nedelescu</i>
16	elementară Idem		Idem	
17	Technologia	{ N. Cuțarida <i>St. Ciocarlan</i> <i>I. Socolescu</i>		
18	Idem			
19	Topografia	{ P. Pașcan <i>G. Mandrea</i> <i>T. Dobrescu</i>	Geometria	{ Locot. Atanasiu <i>R. Nedelescu</i> <i>Al. Săvulescu</i>
20	Idem		in spațiu Idem	
21	Aritmetica	{ C. Lupu <i>D. Maimarolu</i> <i>G. Sterian</i>	Geometria	{ Locot. Atanasiu <i>I. Mincu</i> <i>G. Mandrea</i>
22	rațională Idem		descriptivă Idem	
23	Algebra	{ C. Lupu <i>C. Beniș</i> <i>F. Xenopol</i>	Apl. geom.	{ Locot. Atanasiu <i>I. Socolescu</i> <i>L. Negrescu</i>
24	Idem		descriptive Idem	
PENTRU SECȚIUNEA A DOUA				
15	Aritmetica	{ P. Pașcan <i>N. Stravolca</i> <i>G. Sterian</i>	Geometria	{ Locot. Atanasiu <i>I. Socolescu</i> <i>R. Nedelescu</i>
16	Idem		Idem	
17	Idem		Idem	
18	Fisica	{ V. Pleșoianu <i>D. Maimarolu</i> <i>G. Mandrea</i>		
19	Idem			
20	Idem			
DIRECTORUL ȘCOLII				

MINISTERUL INSTRUCTIUNII PUBLICE ȘI CULTELOR

COMISIUNEA TEHNICA

INSTALAȚIUNILE SPECIALE DE LA INSTITUTUL DE ANATOMIE DIN IAȘI

Unul din edificiile cele mai importante ce se ridică la Iași, este și institutul de anatomie. Instalațiunile speciale prezentind un caracter cu totul particular — fiind primele ce se fac la noi în acest gen — au dat loc unui concurs între instalatori, ale căror propuneri au fost supuse examinării comisiunii tehnice, ce funcționează pe lângă Ministerul Instrucțiunii Publice și Cultelor.

Raportul încheiat de Onor. Comisiune, prezentind un interes cu totul particular, 'l dăm în întregul lui:

Domnule Ministru,

Conform însărcinării primite prin apostila pusă pe raportul No. 28 al direcțiunii lucrărilor Institutului de anatomie din Iași, de a vedea avisul asupra diferitelor oferte făcute pentru diferitele instalații trebuitoré acestui institut precum: încălzire, ventilare, iluminare, distribuție de apă, refrigerente etc., cu onoare, vă supunem cele următoare:

Ofertele ce ni s'au supus spre examinare se compune din:

1) Oferta d-lui inginer Berkhausen susținută de planuri, devise și memoriu în regulă urcându-se la suma totală de

67.165 lei

2) Oferta Hans Hart fără planuri, alăturind numai certificatele casei Bechem cu care se află în relațiune; propune înlocuirea luminei electrice prin gaz extras din păcură și înainteză un devis estimind aproximativ lucrările la

78.000 lei

3) Oferta E. Wolf pentru instalația completă conform indicațiilor date, susținută printr'un memoriu însoțit de planuri amănunțite și de devise trimise la 6 Maiu 1892 și care se urcă la

180.000 lei

4) Scrisoarea casei Hans Herzog et C-nie, care arată că este dispus a lua asupra aceste instalațiuni și că s'a adresat la casele speciale cu care sunt în relație pentru a elabora planurile și proiectele necesare, iar valoarea acestor lucrări o estimează la

100.000 lei

Singurile oferte care se pot lua în considerație sunt acele ale d-lor Wolff și Berkhausen ca fiind basate pe studii complete, planuri și devise. Deosebire de preț însă, între aceste două oferte este peste măsură mare.

Pentru a ne putea da seamă de unde provine această diferență, am întocmit mai întâi alăturatul ta-

bloû comparatif între natura lucrărilor și prețurile cerute de fie-care din acești doi concurenți.

Din acest tabloû reese că : pentru cazane casa Wolff este mult mai scumpă de cât d. Berkhausen, însă dă două cazane în loc de unu și fie-care cu o suprafață încălzitoare mai mare ca acela al d-lui Berkhausen și cu rezervore de abur pe care d. Berkhausen l'a suprimat pentru a avea o căldare cât mai puțin expusă explozii. Mașina cu aburi de și este aceeași ca putere și număr de învîrtituri, în oferta Wolff este mai scumpă de cât în oferta Berkhausen. Oferta Wolff mai prevede o pompă cu abur pentru scoterea apei dintr'un puț care l'ar face Ministerul pe cînd d. Berkhausen aduce apa dintr'o țeavă de distribuție a orașului Iassy care s'ar afla în apropiere.

Lumina electrică este tratată într'un mod aprópe identic de amîndoi concurenții și diferența de preț provine aprópe numai din acumulatorul prevăzut și de d. Wolff și care pôte fi considerat ca o lucrare folositoare.

Încălzitul și ventilatul este asemenea tratat în acelaș chip de amîndoi concurenți și nu se pôte explica ridicarea de preț a ofertei Wolff în raport cu oferta Berkhausen. și în orî-ce caz prețul cerut de lei 26,50 pentru metrul pătrat de suprafață a elementelor încălzitoare este exagerat. Se mai observă că d. Wolff crezînd că sala pentru medicina operatorie va servi pentru operație asupra viilor, a suprimat ventilația acestei săli, pe cînd ea servind la lecții de operații asupra cadavrelor are nevoie de o ventilație intensă.

Distribuția de apă este tratată iarăși într'un mod analog și încă deosebire de preț între cele două oferte este justificată prin faptul că d. Wolff prevede două rezervore de cîte 10^{m^3} capacitate fie-care în loc de rezervore de 5^{m^3} cum dispune d. Berkhausen.

La elevator, refrigerația și inmagazinarea cadavrelor există o diferență colosală de preț între ambele oferte, dar există și o deosebire mare în natura lucrărilor. D. Wolff propune un elevator hydraulic și o instalație a inmagazinării și răcirii cadavrelor într'un mod foarte sistematic și complet, pe cînd d. Berkhausen are un elevator cu contra greutate pus în mișcare printr'o manivelă, iar instalația depositului se mărginește la răcirea pivniței în care se păstrează cadavrele.

Pentru a ne da seama dacă instalațiile propuse în aceste oferte corespund cu adevăratele trebuințe ale localului și nu sunt în parte exagerate s'au insuficiente. l'am depus calculației în modul următor.

I. Încălzitul și ventilatul

Cantitatea de căldură trebuitore a încălzi și ventila o clădire este dată prin formula cunoscută

$$C = M + F + P + U - R - E \cdot A$$

M reprezintă cantitatea de căldură ce se pierde prin zidurile exterioare; F pierderea prin ferestre; P pierde-

rea prin tavan; U prin pardoselă; R căldura produsă prin respirația persónelor; E căldura câștigată prin iluminare; A cantitatea de căldură pierdută prin aerul de ventilație care ese din local.

Aceste diferite cantități se găsesc în modul următor :

$$M = S_m Q_m (T - \Theta).$$

S_m . reprezintă suprafața zidurilor exterioare. Q_m . un coeficient relativ la transmiterea căldurei prin ziduri care pentru cărămizi este $Q_m = 1,80$. T este temperatura care voim a obține în interior și care trebuie să fie de 17° , iar Θ este temperatura exterioară care la noi se pôte scobori mai jos de -20° , de aceea se ia $\Theta = -23^\circ$:

În cazul de față :

$$S_m = (2 \text{ or } 55,33 + 2 \text{ or } 15,50) 7,25 + 8 \text{ or } 7,50 + 4,50 = 1'96, m. \square, 00$$

$$M = 1296 \times 1,80 \times [17 - (-23)] = 1296 \times 1,80 \times 40 = 93312 \text{ calorii}$$

Pentru pierderea prin ferestre vom avea.

$$F = S_f Q_f (T - \Theta).$$

În cazul de față, suprafața ferestrelor este :

$$9 \frac{1,56}{2,30} + 29 \frac{1,20}{2,30} + 14 \frac{2,00}{1,50} + 2 \frac{1,00}{2,00} + 4 \text{ uși exter. } \frac{1,20}{3,10} + 5 \text{ uși mari } \frac{1,56}{3,20} + 5 \text{ ferestre d'asupra } 1,50/1,00 = 214, m. \square, 22.$$

Q_f pentru ferestre = 3 de unde :

$$F = 214,22 \times 3 \times 40 = 25706 \text{ calorii.}$$

Căldura pierdută prin tavan se stabilește ast-fel :

$$P = S_p Q_p \frac{T - \Theta}{2}$$

$$S_p = 15,50 \times 47 + 4 (7,50 \times 11) = 1058 m. \square, 50.$$

$$Q_p = 2.$$

$$P = 1058,50 \times 2,20 = 42340 \text{ calorii.}$$

Căldura pierdută prin pardoseli va fi :

$$U = S_u Q_u (T - \Theta')$$

Pentru S_u vom lua numai suprafața localurilor așezate pe pivnița răcită în care temperatura după proiectul Wolff se menține la 2° beciurile fiind locuite vor fi încălzite. Resultă de aci :

$$S_u = 14 \times 11 + (11,20 + 8,50) 2 = 342 m. \square, 40 Q 1,50$$

$$V = 342,40 \times 1,50 \times 19 = 9758,40 \text{ calorii.}$$

Numărul elevilor fiind mic în raport cu capacitatea clădirei și iluminarea fiind prin electricitate, vom neglija căldura dobândită prin respirație și aparatele de lumină.

A căldura pierdută prin ventilare se calculează prin formula cunoscută.

$$A = V + 1,293 \times 0,2377 (T - \Theta).$$

V este volumul scos pe oră. Sălile care au nevoie de ventilat sunt : Sala de disecție, sala de medicină operatorie și amfiteatrul.

Capacitatea acestor încăperi este de :

$$342 m. \square, 40 \times 7 m. \square, 50 = 2568 m^3.$$

În ofertele propuse se admite schimbarea aerului de 3 ori pe oră, ast-fel că

$$V = 7694 m^3.$$

$$A = 7694 \times 1,293 \times 0,2377 + 40 = 94699.$$

Resultă de aci că sistemul de încălzire va trebui să producă pe oră

$$C = 93312 + 25706 + 42340 + 9758,40 + 94699 = 265815$$

saū în cifre rotunde $C = 270000$ calcrii pe oră.

Pentru o încălzire sistematică se va arde cărbuni de pământ. În asemenea cazuri se admite o utilizare de 4000 calorii pe kgr. de cărbune, va trebui dar pentru încălzirea și ventilarea localului să se ardă

$$\frac{270000}{4000} = 67^k,50 \text{ pe oră sau în cifre rotunde}$$

70 kgr. cărbuni pe oră.

Cele 270000 calorii necesare vor fi aduse de aerul de ventilație V, care de la temperatura exterioră de 23° se încălzește în contact cu țevile încălzitoare la temperatura T' la care intră în încăperi prin gurile caloriferilor și care cedază cele 270000 calorii scoborîndu-se la temperatura interiorului de 17°. Acastă temperatură se găsește prin formula

$$C = V \cdot 1,293 \cdot 0,2377 (T' - (-23^0)) = 2365 \quad T' + 2365 \times 23$$

$$T' = \frac{270000 - 53495}{2365} = 90^0.$$

De și acastă temperatură nu va fi necesară de cît în cazuri de frig excepțional, și cum o parte din clădire se încălzește prin circulația aerului din încăperea, adică acolo unde nu se prevede o ventilație specială, totuși acastă temperatură de intrare a aerului cald este mare și va fi mult mai bine a se spori ventilația la 10000^m pe oră, cea ce corespunde la 100^m de persoană, închipuindu-ne că va exista 100 elevi în acest local, atunci pierderea de căldură prin ventilație devine:

$$A = 10000 \times 1,293 \times 0,2377 \times 40 = 122920 \text{ calorii}$$

$$C = 294036 \text{ sau cifră rotundă } 300000 \text{ calorii}$$

$$T' = \frac{300000 - 70679}{3073} = 70^0.$$

Suprafața încălzitoare. Încălzirea fiind admisă de ambii concurenți prin abur la presiune mică, fie-care metru pătrat de suprafață încălzitoare trebuie socotit că va putea da între 800—1000 calorii pe oră, ast-fel că va trebui cel puțin

$$\frac{300000}{1000} = 300^m. \square$$

cea ce se apropie de suprafața elementelor încălzitoare dată de proiectul Wolff.

Mașina cazan. Mașina de 10 cai putere propusă de ambii concurenți este îndestulătoare pentru luminarea electrică. Acastă mașină cere o suprafață încălzitoare de cazan de 15^{m.□} și cum se socotește că fie-care metru pătrat de suprafață de cazan poate produce sub presiunea de 8 atmosfere, 10000 calorii pe oră, rezultă că pentru încălzit și ventilat va trebui $\frac{300000}{10000} = 30^m. \square$ suprafață de cazan.

Proiectul Wolff prevede pentru refrigerație o mașină de 8 cai putere, cea ce mai cere 12^{m.□} suprafață de cazan, și cum mai are nevoie de abur și pentru pompă de ridicat apă, precum și pentru încălzirea apei de spălat, rezultă că unul din cazanele de 60^{m.□} suprafață încălzitoare propusă de d. Wolff ar fi în de ajuns.

Distribuție de apă. Dacă precum suntem informați există în apropiere o distribuție de apă a orașului, pompa de abur propusă de d. Wolff pentru a ridica apa dintr'un puț ce s'ar executa de Minister este de prisos. Reservorele de apă de cîte 10^{m.□} fie-care, propusă de d. Wolff ni se par prea mari în raport cu trebuințele și în

orî-ce caz, vor cere pentru a fi susținute la înălțimea voită o zidărie mai puternică de cît cea care s'a propus spre executare.

Elevator. Elevatorul hydraulic împreună cu acumulatorul său de presiune propus de d. Wolff negreșit că este o lucrare cît se poate de frumoasă și sistematică, însă de ore-ce este nevoie de a împinge vagonetele cu mîna pentru a așeza cadavrele pe elevator se poate foarte lesne învîrți și manivela pentru a ridica elevatorul, făcînd ast-fel o mare economie în instalație și în manipulare, de ore-ce încărcarea accumulatorului de presiune cere punerea în mișcare a mașinei cu abur.

Refrigerația. Mașinele întrebuițate de concurenți pentru producerea frigului sunt analoge, bazate pe compresiunea și răcirea printr'un curent de apă, a unui gaz pînă la liquifacția sa.

D. Berkhausen ia gazul acid carbonic, d. Wolff un gaz analog cu amoniacul, liquificîndu-se la 6 atmosfere presiune. Dînd drumul acestui gaz liquefiat de a se evaporă într'un serpentin, distinderea și evaporarea produc frigul necesar pentru a răcori aerul care circulă în contact cu exteriorul serpentinelui. D. Berkhausen răcește pivnița la 0° și nu are nevoie de cît de o mașină de 2 cai putere. D. Wolff propune a se răci cadavrele mai întîiu într'un spațiu special pînă la —15° și pe urmă a le păstra în pivniță răcită la —2°.

Cît pentru înmagazinarea cadavrelor, d. Wolff prezintă un proiect foarte complet, foarte sistematic, cadavrele sunt așezate pe vagonete metalice, care la rîndul lor sunt păstrate pe polițe metalice cu mai multe caturi. Suntem de părere că acastă instalație este prea luxosă. Nu credem să fie vre-o dată nevoie a se păstra în magazie 40 de cadavre și acesta timp de mai multe luni de-a rîndul. S'ar putea simplifica mult acastă instalație și reduce prețul cerut de d. Wolff, care ni se pare ridicat în raport cu serviciile ce va aduce acastă instalație.

In resumat, părerea subsemnaților este că admitîndu-ne programul care s'a avut în vedere la facerea acestor proiecte, aceste instalațiuni ar trebui să cuprindă:

Un gaz tubular cu rezervor de abur la partea superioară și de 60 m. p. suprafața încălzitoare lucrînd la 8 atmosfere presiune împreună cu accesoriile sale precum injector, pompă de alimentație, pompă de mîna pentru umplerea cazanului cînd presiunea nu este în deajuns pentru injector, și pompa mașinei.

O mașină de abur de 10 cai putere și făcînd 90 învîrtituri pe 1' dispune ca aburul care ese din cilindru se poate fi trimis în țevile de încălzire. Accesoriile acestor mașini.

O pompă cu abur putînd ridica 250 litri 1' în cas cînd ar fi nevoie a se scote apa dintr'un puț.

Lumina electrică după proiectul Wolff.

Încălzitul și ventilatul după proiectul Berkhausen, sporindu-se suprafețele încălzitoare la 300 m. p.

Distribuția de apă și scurgeri, conform cu proiectele prezentate, însă luându-se două rezervore de câte 5.3 m. fie-care.

Elevatorul va fi după modelul Berkhausen.

Înmagazinarea se va reduce la un număr ore-care de vagonete, dacă se dorește a nu se mișca cadavrele; aceste vagonete ar fi analoge cu cele propuse de d. Wolff, însă ar umbla pe asfaltul cu care se va pardosi pivnița. Cît pentru refrigeratie, ea se va simplifica, putîndu-se menține un spațiu unde la nevoie și în casuri excepționale se va putea îngheța cu cadavrul la 15° pentru a l putea în urmă păstra timp îndelungat; dar se atrage atențiunea că în cazul de față nu se caută ca la morgă să se păstreze intact cadavrele timp îndelungat, înghețarea cadavrelor și menținerea lor la 2° într'un mod continuu, putînd fi chiar, gîndim, un inconvenient pentru disecțiune și experiențele operației. Se mai atrage atenția că refrigeratia această mecanică, va cere punerea în mișcare continuă a cazanului și mașinei speciale, chiar cînd nu ar fi nevoie de încălzire și iluminare precum vara, ar fi pôte mai nemerit a se dispune pivnița de în-

magazinare ca o ghețarie și a se păstra o mașină analogă cu cea propusă de d. Berkhausen pentru a produce într'un spațiu restrîns un frig mai mare sau chiar pentru a se răci la nevoie totă pivnița la 0°.

Pentru a termina, subsemnații suntem de părere că Ministerul, dacă împărtășește ideile noastre, va trebui să statornicească un program definitiv pe bazele arătate mai sus și se va cere celor 2 concurenți ca să presinte cîte o nouă ofertă, care astfel să pôtă fi comparabile, și Ministerul va încredința lucrarea celui care va face oferta cea mai avantagiösă. Concurenții fiind pe deplin în curent cu această afacere vor putea să predea noile oferte într'un termen fôrte scurt.

Se face cunoscut încă, că acum în urmă ni s'a prezentat spre examinare un nou proiect făcut de d. Haus Hart, de și această ofertă este tartivă, totu-și credem că ar fi bine să fie și d-lui invitat a lua parte la noua concurență care se propune.

Primiți, vă rugăm, d-le ministru, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

(ss) Gr. Cerkez.

(ss) Petre Ene.

No.	LUCRĂRILE OFERITE DE WOLFF	LUCRĂRILE OFERITE DE BERKHAUSEN	Prețuri cerute de Wolff		Prețuri cerute de Berkhausen	
			Le	B.	Le	B.
I. Cazan-mașină						
1	Două cazane tubulare de cîte 10 atmosfere presiune și 60,50 m. suprafață încălđitoare, cu rezervor de abur so-cotite fie-care cîte 11,490 lei	Un cazan tubular, 8 atmosf. presiune, 35 m. p. supra-față încălđitoare, fără rezervor de apă dar cu un rînd piese de schimb	22980	00	6750	00
2	Uă mașină de 10 cai efectivi 90 învîrtituri pe 1'	Idem	5860	00	3500	00
3	1 Pompă și 1 injector pentru două cazane	Idem pentru 1 cazan	2317	00	1600	00
4	N'are.	O pompă de mină	325	00	300	00
5	Accesorii de mașină, tuburi, etc.	Idem inclusiv izolație parapet etc.	856	00	2866	00
6	Vama, ambalagii trans., etc. se copr. în prețurile unitare.	Vama, ambalajiu, transport supraveghere etc.			2500	00
7	Montarea, zidărie	Coprins în articolul de mai sus	4000	00		
8	Pompă cu abur p. a scôte 250 lit. pe 1' din puț și acces.	N'are	4007	20		
Total pentru Cazane și Mașine			40345	20	17966	00
II. Lumină Electrică						
1	Dynamo de 110 Voltz, 50 amperi	Dynamo de 120 Voltz și 60 amperi.	2376	00	2505	00
2	1 Amperometru	Idem	95	00	120	00
3	1 Voltmetru	Idem	132	00	250	00
4	4 Reostate	Idem	44	00	50	00
5	8 Lămpi cu arc de 1000 luminări	3 Lămpi de 1200 luminări— 2 de 800 luminări	1322	00	1180	00
6	100 Lămpi incandescente Edison	Idem	275	00	300	00
7	1 Baterie de acumulatori de 3000 k.	N'are	4062	00		
8	Lampă de proecțiune.	N'are	480	00		
9	Cabluri, aparate de luminat, etc.	Idem, însă fără montarea conductelor care se coprind în prețul lor	5497	20	2858	00
10	Pentru transport, ambalagii, montare		3650	00	2500	00
Total pentru lumina electrică			17933	20	11763	00
III. Încălđitul și Ventilatul						
1	270 m. Suprafețe încălđitoare formate de țevi cu aripi aședate în 25 sobe a lei 26.50 m. p.	269 m. p. suprafețe încălđitoare așezate în 32 sobe, so-cotite a 20 lei m. p.	7155	00	5380	00
2	20 Mantale pentru sobe cu garniturile lor	32 Mantale	4177	40	2560	00
3	25.60 m. p. Suprafețe încălđitoare formind 4 sobe cilin-drice a lei 117 m. p.	Sunt coprinse în total de 269 m. p. de sus	2995	20		
4	Diferite tuburi de comunicație, robineturi, garnituri metalice ca gurile de eșire al aerului aparat de reducțiune al presiunei, montare, etc.	Idem	13047	40	8201	00
Total pentru încălđire și ventilatul.			27375	00	16141	00
IV. Distribuție de apă. Scurgeri						
	2 Rezervorii de cîte 10 m. ³	2 rezervorii de cîte 5 m. ³	2800	00	650	00
	Conducte de la rezervor la clădire	Conducte de la canalizarea orașului pînă la pompă, idem la rezervore, idem pînă la intrarea în clădire	1050	00	3500	00
	Instalația de W. C., pișători, cuvette, Robinete, țevi, etc.	Idem	7955	00	6450	00
	Montarea țevelor	Vamă, montare, transport	825	00	1200	00
Total pentru distribuție de apă și scurgeri			12630	00	11125	00
	V. Elevator hydraulic împreună cu acumulatorul necesar.	Elevator de ridicat cu mina cu contra-greutăți	10300	00	2200	00
	VI. Refrigeratie completă putend răci la —15° pentru 50 cadavre, cu polițe de fer și vagonete pentru înmagasin.	Refrigeratie simplă, răcind pivnița la —0° fără polițe și vagonete	79687	20	7970	00
Total general			177971	20	67165	00

MONUMENTUL PLEVNEI

Memoriă citită în ședința Atheneului de la 3 (15) Noembrie 1883
de d. C. Esarcu

Domnilor și iubiți colegi,

Atheneul, pe care am avut fericirea a-l funda împreună sunt acum 18 ani, a semănat mai multe idei în societatea și statul român, și a luat inițiativa mai multor instituții, dintre care unele au prosperat și au adus țării incontestabile servicii. Astfel este *Societatea pentru învățătura poporului român*, care a creat școli normale ce au dat și continuă a da școlilor noastre rurale cei mai buni ai lor învățători, care instituie școli de adulți de instrucțiune generală și instrucțiune civică, și organizase școli de meseriași de unde a eșit societatea *Concordia*. Astfel a fost societatea *Amicilor de Bele-Arte* care a organizat prima expozițiune artistică la noi în țară. Cine nu-și aduce aminte, d-lor, de marele servicii aduse instrucțiunii prin acea memorabilă agitațiune legală, al cărei semnal l' dederăm de aci și care, emoționând guvern și parlament, i făcu să revie asupra unei decisiuni luate și asigură existența școlilor noastre rurale.

De câte ori m'am aflat în streinătate, sau ca agent diplomatic și ministru țării, sau ca pionier voluntar în câmpul studiilor istorice și artistice, tot-d'a-una am avut, cu dragoste, în minte și în inimă desvoltarea operei ce am inaugurat împreună.

Interesul ce au deșteptat atât publicațiunile mele istorice, rezultat al cercetărilor ce am făcut în arhivele din Venetia, Milan, Florența, Roma, Urbino și Neapoli cât și suvenirile antichităților noastre ce am trimis din Roma și Atena, precum Dacii din Vatican și San-Giovani Laterane, mai multe relievruri după colona lui Traian și arcarul scit al republicei ateniene, mi-a fost încurajare.

Deși sub un cer străin, tot-d'a-una însă scumpa noastră Românie am avut-o în vedere.

De câte ori, în mijlocul monumentelor și operilor de artă, ce în Italia și Grecia glorifică și înviază un trecut de zecimi de ori secular, nu mi-am zis: De ce, având în istoria noastră națională fapte, nu inferioare celor mai mari ale națiunilor străine, de ce n'am glorifica și noi faptele noastre istorice prin monumente și opere de artă.

II

Dacă unele popoare, precum sunt Arabii, concep absolutu, fără simbole și ved ideia pură fără ajutorul nici unei imagini, popoarele de gintă latină au avut tot-d'a-una recurs la imagini și la simbole. Ideia trebuie să le apară sub o formă concretă și palpabilă. Ele citesc progresul pe o serie de monumente ca în capitolele unei biblii de piatră. Românii după Greci sunt poporul care au înălțat la cel mai mare grad cultul monumentelor lor. Aceste monumente, de care și unii și alții au semănat calea lor, n'au fost numai ca atâtea petre miliare ale civilizațiunii, dar încă au constituit atâtea germene ale unei viitoare esistențe.

După ce fac p'un popor să trăiască, monumentele îl fac să reînvieze. Tradițiunea vizibilă a unui mare trecut a fost pentru Grecia și Italia o puternică și eficace suscitare către o viață nouă. Ea le-a creat în același timp în lume numeroase simpatii, și s'a impus însuși inamicului.

Intr-o zi, la Londra, unul din primii oameni de stat ai Englei, partisan convins al integrității și conservățiunii imperiului otoman, se indigna, în British Museum, în prezența mar-

morelor Parthenonului. El acusa sublima și eroica lor frumusețe d'a combinate încă după 24 de secole pentru Grecia și, arătându-le unui diplomat străin, zise: „Iacă inamicul“.

Da, iacă eroii noștri și au zis Grecii, contemplându-le în mijlocul ruinei Acropolei. De ce și noi, să nu imităm faptele lor, și — ridicând neîncetat sufletul lor la diapasonul marilor oameni d'altă dată, — Grecii moderni deveniră eroi, precum Corregio, admirând fără preget pe Rafael — ale căruia opere îi inspirase faimosa exclamațiune: *anch io son pittore* — deveni în cele din urmă mai egalul divinului pictor al *Transfigurațiunii*.

Cite nume, ridicând privirile către imaginea eroilor și semi-șeilor Greciei, nu nutreau în inima lor ardenta dorință d'a da naștere unui erou care să strivască pe opresorii patriei.

Fără îndoială, ceea ce a contribuit mai mult la renascerea și ridicarea Italiei este tradițiunea unui trecut glorios neîncetat reînviat prin spectacolul vechilor sale monumente de glorie și de libertate.

Nimic nu este de natură a deștepta spiritele amorțite ș'a combinate fatala resignațiune într'un presinte, de cât memoria pentru fii a miracolelor de curagiu și de virtute săvârșite de părinți și cu viață împetrite într'un monument.

Acestea fură de multe ori reflecțiunile mele când, la Roma, mă plimbam pe calea triumfală, călcam c'un picior respectos pulberea forului roman și cu o mână emoționată atingeam petrele sacre ale Capitoliului.

Voiu adăoga că monumentele, prin faptul că sunt destinate a perpetua memoria marelor momente ale unei națiuni, arată periodic scara lor morală. Ele indică cel mai nalt punct la care un avânt național a ridicat o generațiune și învătă, prin această însăși, generațiunile următoare a face eforturile necesarii pentru a se menține sau a se repune la un asemenea nivel.

III

Plevna este, pentru România, în epoca de față, punctul său culminant.

Sufletul națiunii s'a ridicat în acea zi la punctul cel mai nalt la care au ajuns strămoșii noștri.

Fu o floare de eroism, încoronarea independenței române.

Este indispensabil să consacram pentru tot-d'a-una memoria acestei mari zile, care fu pentru noi re-deșteptarea spiritului resboinic, reînvierea tradițiunilor noastre cele mai scumpe, proba incontestabilă că descendenții vechilor legionari ai lui Traian, pot fi încă demni fii ai Romei.

Ce trebuie să fie acest monument?

Iacă ce ne vom încerca a schița în câte-va trăsuri fundamentale.

Dacă, de mai mulți ani, nu s'a statuat încă nimic în privința unui asemenea monument, nu este fără îndoială, din cauza unei uitări naționale, dar din cauză că ideia n'a luat încă un bine determinat care să satisfacă spiritul public și însăși să i-se impună.

Nu pôte fi vorba astăzi de un monument eclesiastic ca în timpul lui Ștefan cel mare, care în memoria celor 40 ale sale victorii, înălță 40 de biserici. Dacă părinții noștri, sunt acum patru secole, mergeau la bătălie împinși mai cu sémă de devotamentul lor pentru creștinism, luptele noastre în secolul de astăzi, sunt inspirate nu atât de credința religioasă, cât de simțimintul național și patriotic.

Lupta a fost pentru Patrie, amorul Patriei trebuie glorificat.

Dintre cele două forme obicinuie ale glorificațiunii civile în vechia Romă, care sunt *Colona* și *Arcul de triumf*, acesta din urmă îndeplinește mai bine condițiunile cerute pentru consacrațiunea unei glorii colective.

Monumentul Plevnei trebuie să fie un arc de triumf. Există la Roma, între Coliseu și Palatin, un monument care ne interesează pe noi Români într'un mod particular, căci în mare parte este al nostru.

Acest monument este arcul de triumf al lui Constantin, care, în realitate, este un vechi arc de triumf al lui Traian, adaptat glorificațiunii primului imperator creștin.

De câte ori nu m'am oprit înaintea acestui monument și nici odată fără emoțiune.

Cele două mari bas-relievuri ale aticei, atât din partea muntelui Palatin cât și din partea muntelui Coelius, reprezintă o bătălie câștigată de Traian asupra Dacilor. Este o sculptură de o mare frumusețe. Furia bătăliei este tradusă cu o admirabilă măiestrie. Spectatorul admiră mai cu seamă un Dac care trântit la pământ, se ridică în genunchi, cu o mândrie marțială, și nu consimte a se declara învins. Uitându-ne la acest resboinic ne vine, fără voe, în minte frumosul cuvânt al mareșalului de Sacsă: acela singur este învins care se recunoște învins.

Cele 8 mici base relievă pătrate ale aceleași atice, care se află pe fața ce privește Coliseul și pe fața care privește ulița sf. Grigore, reprezintă o locuțiune militară a lui Traian, descoperirea unei conspirațiuni dace, încoronarea unui rege al Partilor de către Traian, recensămîntul ce face Traian în anul 110 al erei creștine, întorcerea lui Traian la Roma, restaurarea calei apiane, o distribuțiune de grâu ce face poporului, și detronarea de către Traian a unui rege al Armeniei.

Cele 8 mici base relievă rotunde ne oferă diverse trăsuri ale vieții lui Traian: sacrificii, vânători etc.

Pereții interiori ai marelui arc central sunt destinați împăratului pentru glorificarea căruia s'a consacrat acest monument. Ei comemoră victoria lui Constantin asupra lui Maxintiu și reprezintă diversele peripeții ale bătăliei câștigate de primul imperator roman, ce scose din catacombe și sui pe cristianismul persecutat. Pe cele două mici arcuri laterale sunt reprezentate diverse episoade ale vieții lui Constantin.

Adese ori mi-am zis: de ce n'am ridica în capitala României un asemenea arc de triumf, adoptîndu-l glorificațiunii ultimelor noastre victorii în cîmpiile Bulgariei?

Să aducem aminte că acest arc de triumf a servit de model arcului pe care Napoleon I ridică pe piața Caruselului, înaintea palatului Tuileriei, unde se află încă.

Pentru noi, transportarea, ca să zic așa, și transformarea arcului lui Traian într'un arc de triumf al Plevnei ar avea o semnificațiune de cea mai mare importanță.

Am păstra pe arcul de triumf al Plevnei admirabilele base relievă ce reprezintă faptele eroice ale lui Traian în Dacia.

Sculptînd aceste fapte, vom sculpta prima pagină a istoriei noastre naționale.

Fundatorul statului român va fi în mijlocul nostru și bazele relievă, reprezentînd victoriile sale în Dacia, se vor reflecta asupra baselor relievă reproducînd victoriile noastre în Bulgaria.

După cum, pe arcul de triumf din Roma, strălucește tot de o dată aurora unei ere nouă și ultima flacără a erei anterioare în indoita personificațiune a celui mai stoic dintre împărați și a primului împărat creștin, asemenea se va îmbina pe arcul de triumf din București gloria epocii renașterii militare a statului român cu gloria epocii fondării sale.

Păstrînd pe atica arcului de triumf din București bazele relievă glorificînd pe Traian, vom înlocui pe pereții interiori ai marelui arc central, bazele relievă care celebră pe *in hoc vinces* al lui Constantin prin altele ce vor glorifica pe Regele și pe armata României.

Aci se vor desfășura principalele peripeții ale luptelor noastre din cîmpiile Bulgariei. Faptele eroice ale soldaților români săvîrșite la Grivița, Smîrdan, Vidin, Lompalanca, Opanez etc. vor fi aci glorificate prin diverse base-relievuri.

Aquila romînă, cu aripele întinse, ridicîndu-se radiósă către cer, va fi sculptată pe bolta arcului central astfel precum se vede în Roma la arcul lui Titu.

Cele opt victorii, care decoră piedestalul colónelor corintiene după arcul de triumf din Roma, vor scrie fie-care pe scutul lor numele unui fapt de arme însemnat al campaniei noastre transdanubiane. Pe virful acestor colóne, patru din cei opt daci care se află la Roma, vor fi înlocuiți prin reprezentanții divisiunilor principale ale armatei noastre victorioase: infanterie, cavalerie, artilerie și voluntari, în magnifica atitudine a resboinicilor de diverse corpuri care stau la pază pe arcul de triumf al Caruselului.

Ca la arcul de triumf al Stelei din Paris, numele acelor, ce s'a distins mai mult în campania independenței, vor fi înscrise pe pereții celor două mici arcuri laterale.

IV

Dedesuptul aticei, d'o parte și de alta a marelui arc central rămîn patru locuri goale, două p'o față și două pe cea-laltă față a arcului nostru de triumf.

Ce ar putea reprezenta bazele relievă cu care aceste locuri vor fi decorate?

Cele două aspecte a marelui figură a lui Ștefan cel Mare trebuie să găsescă glorificațiunea lor în primul bas relief.

Pe d'o parte eroul moldav va fi reprezentat învingînd pe Turci și oprind invasiunile lor, pe de alta, făcînd apel către Europa creștină, aducîndu-i aminte că țara sa este „pîrta creștinătății“ și cătînd s'o convingă că, apărînd Moldova, Europa se apără pe sine.

Ștefan cel mare întrevide de timpuriu un mare adevăr istoric. El înțelege că un stat care nu poate să demonstreze că reprezintă în mijlocul celor-lalte state un alt interes de cît interesul său propriu, rămîne izolat în lume și este amenințat la un moment dat să dispară.

Acest adevăr, fixat prin basul relief al marelui om de stat moldav, se va prezenta dîlnic minții generațiunilor prezente și viitoare, ale omenilor noștri politici.

Al doilea bas relief va prezenta pe eroul valah Mihai Viteazul, silidu-se să înfrunescă diversele membre ce dispăruse ale marelui familii romîne. Solidaritatea națională va fi învățămîntul ce va reeși din basul relief al lui Mihai Viteazul, față cu solidaritatea europeană ce ne-o va recomanda basul relief al lui Ștefan cel Mare.

Cele-lalte două base relievă după fața opusă a arcului de triumf vor reprezenta unul pe Mafei Basarab și Vasile Lupu inaugurînd renașterea noastră literară și presidind la dezvoltarea artelor păcii; altul pentru proclamarea unirii și inaugurarea noii ere în care intră statul român, al căreia punct culminant sunt luptele armatelor noastre în cîmpiile Plevnei.

Cu toate monumentele cele mai mari ale antichității, mediu-lui ev și renașterii, monumentul Plevnei nu va fi cu desăvîrșire terminat, mai cu seamă în părțile sale într-adevăr artistice, de cît într'un număr însemnat de ani. Prin numeroasele lucrări la care va da naștere, el va grupa împrejurul său o pepinieră de mai multe generațiuni de artiști. El poate deveni în modul acesta punctul de plecare al unei renașteri artistice la noi în țară.

Istoria ne arată că astfel au început și s'a dezvoltat artele la toate popoarele care au jucat un rol în lume.

Nimic nu ne autorisă a crede că poporul român nu este destoinic a avea și el o școală artistică ca toate celelalte popoare de gintă latină.

Nu trebuie, nu putem exclude artele din factorii instrucțiunii și educațiunii naționale.

Aci, ca în toate, trebuie un început.

V

Domnilor și iubiți colegi,

Ceea ce face importanța Plevnei este că în acea zi rominii au câștigat independența prin ei înșiși și au sancționat-o prin singele lor.

Din acea zi în locul autonomiei octroiote, Rominii au avut o independență câștigată prin ei înșiși astfel în cât am putut, c'un just orgoliu, înscrise pe ordinul Coronei României: *Prin noi înșine*.

Prin victoriile de la Plevna, România s'a pus în primul rang printre popoarele Europei orientale. În același timp, ea s'a revelat Europei occidentale ca un stat militar d'o importanță serioasă. Ea a câștigat astfel în lume un capital moral considerabil, care trebuie păstrat cu gelosie.

Un monument este, putem zice, cristalisarea inalterabilă a unei mari idei, a unui mare sentiment național. Monumentul Plevnei, astfel cum îl concepem, va fi paladiul independenței noastre și în același timp, arca de alianță între trecutul și viitorul României corporisând cele două sau trei mari idei fundamentale ce au presidat la formarea și dezvoltarea statului român și care trebuiesc să domine, să pătrună, vivifice toate actele vieții noastre naționale.

Basele relieve care glorifică pe Traian pe monumentul Plevnei, — reamintind românilor descendența lor din legionarii marelui împărat — le vor vorbi zilnic un limbaj măreț care le va înălța sufletul și zilnic îi vor invita a desvolta în ei virtuțile acelor ce au conquistat lumea.

Ele vor da în același timp un corp marelui cugetări politice a fundatorului statului român, care a creat la estrimitatea Europei occidentale o fortăreață vie, impunându-i misiunea d'a-i iniția la bine facerile civilizațiunii.

Monumentul Plevnei va constata că am înțeles și înțelegem misiunea noastră istorică.

Europa, zice un mare istoric francez, fu un moment sgudăit până în temeliile sale și amenințată d'a vedea semi-luna înlocuind crucea pe bisericile și catedralele sale. Ea se simți d'o dată liniștită, dar în liniștea sa, ea uită să cerceteze cine se lupta pentru dînsa și care era scutul ce opria și brațul ce depărta pericolul. Acestea era pieptul Românilor de la Dunăre.

Ștefan cel Mare, al căruia bas-reliev va străluci pe monumentul Plevnei, Ștefan pe care Papa Sixtu IV îl proclama atletul lui Crist, fu expresiunea cea mai viguroasă a acestei lupte ¹⁾.

Monumentul Plevnei va mai constata că, după ce am combătut pentru apărarea creștinătății și intereselor Europei occidentale, am luptat încă și am suferit pentru a lua parte la emanciparea și civilizarea naționalităților Europei orientale.

Luptele noastre pe câmpiile Bulgariei pentru liberarea unui popor vecin, cu care am avut în timpul imperiului româno-

bulgar și glorie și suferințe comune, sunt expresiunea cea mai strălucită acestui adevăr. Nu sunt însă singura expresiune. În timp de secol România a fost un asil unde cei oprimați din diversele rase ale Europei orientale, armeni, sîrbi, greci, bulgari, găsiră un refugiu și o patrie.

Se vede în România, fîca Romei, caracterul universalizator al mumei sale.

Ea fu un laborator unde se prepară cele mai multe din elementele de emancipațiune intelectuală a poporului bulgar și Grecia știe cât s'a lucrat în acest laborator pentru emanciparea poporului elenic.

Din România pleacă scînteia elenică, după cum asemenea din România pleacă scînteia bulgară.

Prin luptele și victoriile de la Plevna și din Balcani s'a afirmat, o dată mai mult, corelațiunea de interese între cele trei rase ale peninsulei balcanice. România și Serbia datorează acestor victorii independența; Bulgaria, autonomia, Grecia extensiunea teritoriului său.

Domnilor și iubiți colegi,

Un om de stat austro-ungar, d. Kallay, într'o remarcabilă conferință asupra misiunii Maghiarilor, la confînele occidentului și orientului, zice compatrioților săi: „Simbolul unui trecut plin de lupte, este în același timp emblema unui radios viitor“.

Îmi apropiiez această cugetare a eminentului ministru al monarhiei austro-ungare și o adoptez ca concluziunea memoriului de față, zicînd guvernului și compatrioților noștri: Glorificați faptele istoriei noastre naționale într'un splendid monument care să fie un *sursum corda* zilnic și care zilnic să ne îndemne la fapte mari, repetîndu-ne: „Simbolul unui trecut plin de lupte este în același timp emblema unui radios viitor.“

Într'un viitor memoriu, d-nii mei, aducînd omagiu domnului Kallay pentru ardentul său patriotism, îi voi cere permisiunea de a-mi apropria mai cu sîmă concluziunea generală a conferinței sale, conformînd-o cu o mai justă și imparțială apreciere a faptelor istorice, și a demonstra că „*Corona României* este compusă din două părți, una venită din Roma, „cea-laltă din Bizanțiu. Spiritul oriental și spiritul occidental „se întrunește în această corună“ și îi indică, în trăsuri luminoase, misiunea sa istorică.

NECROLOGIE

ED. DE JOLY

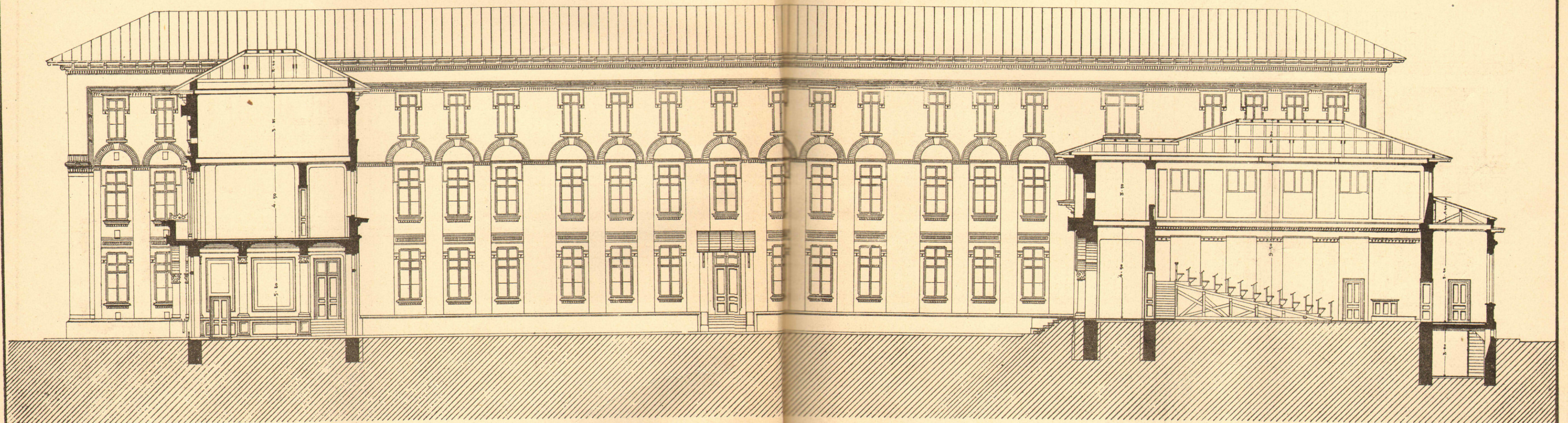
Din Paris primim trista știre despre mórtea d-lui Ed. de Joly, arhitect al Camerii deputaților, mort la Neuilly, în etate de șese-șeci și opt de ani.

Lui Ed. de Joly se datorește galeria sîrbătorilor președenției, instalarea adunării naționale la Versailles și alte lucrări importante.

Cu ocazia concursului pentru clădirea palatelor Camerii și Senatului din București, Ed. de Joly fu numit membru în juriul internațional de judecarea concursului.

¹⁾ Unul din titlurile cele mai pure, ale emigraților de la 48, la recunoștința României vor fi, fără îndoială, generoșele lor silințe d'a aduce aminte și a face cunoscut Europei istoria țărelor noastre, câștigîndu-ne astfel profunde simpatii în opiniunea publică europeană și în spiritele culte ale celor mai însemnați bărbați de stat din acea epocă.

— ȘCOLA NORMALĂ CAROL I —
în
CÂMPU-LUNG

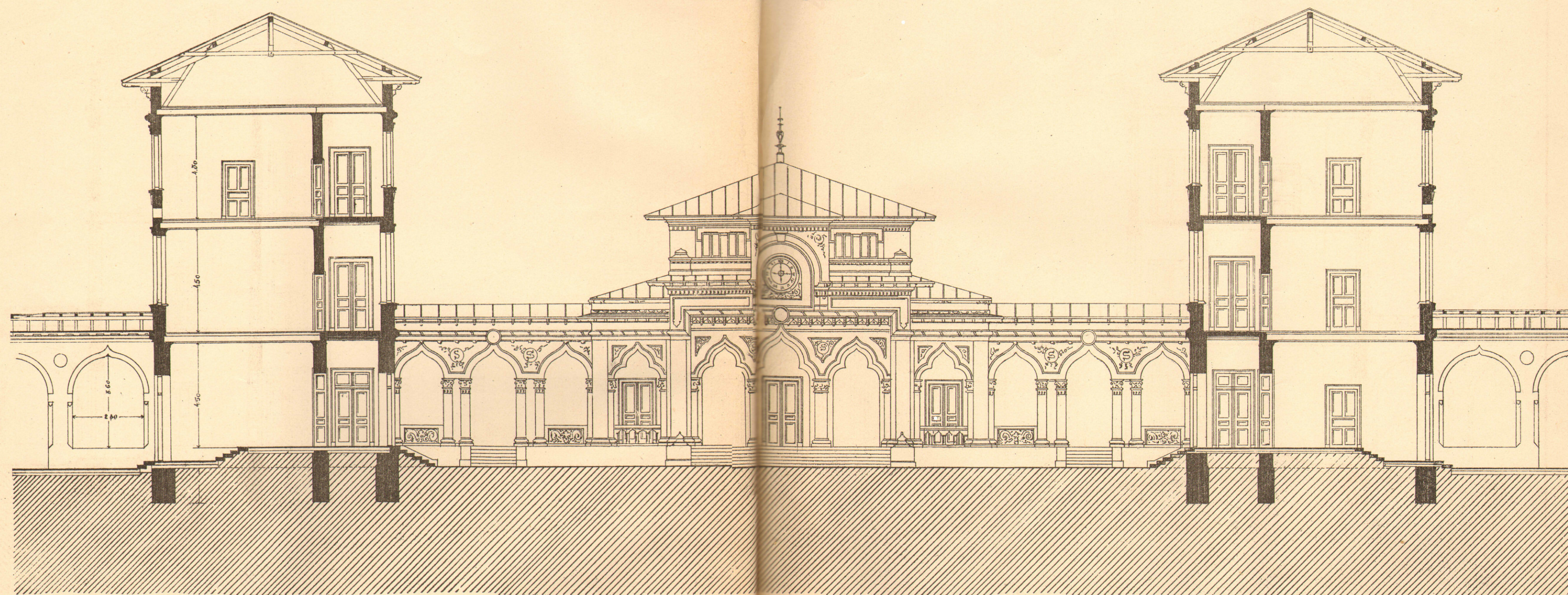

Scara 0.01

Secție Longitudinală
prin Corp principal

Intocmit de
I. Ionescu

— ȘCOLA NORMALĂ CAROL I —
din
CÂMPU-LUNG

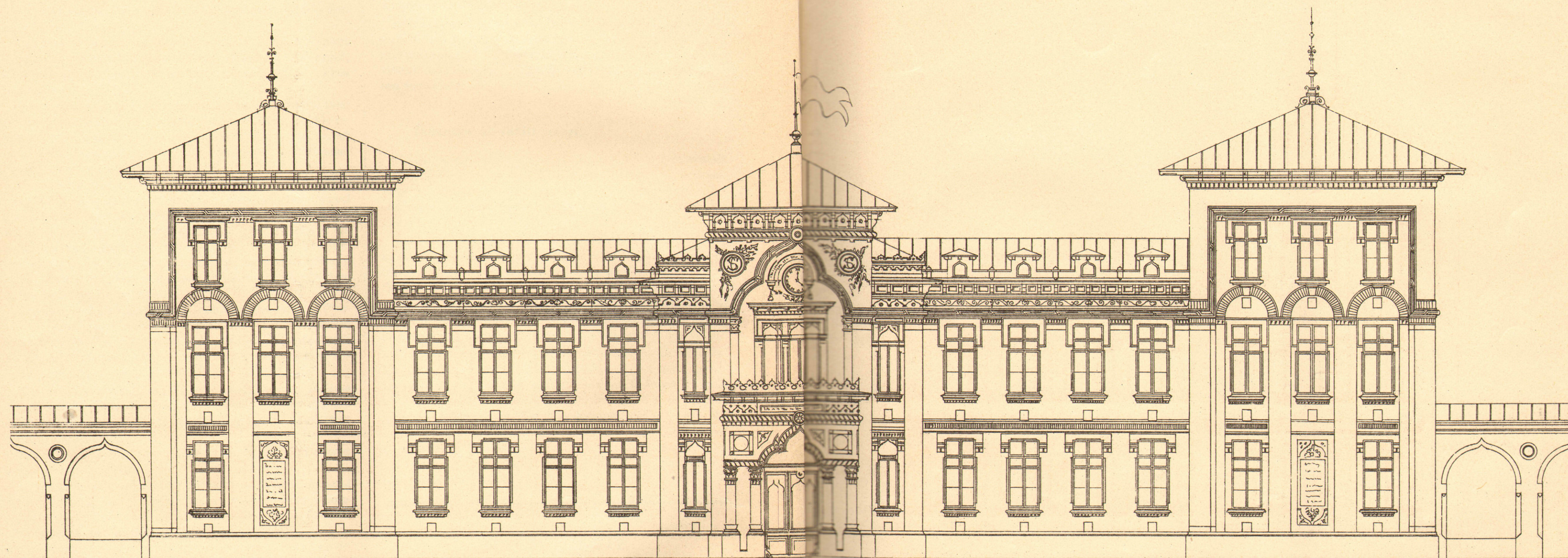

Scara 0.01

Secție transversală
[Corp Principal]

Întocmit de
I. Lovulescu

— SCOLA NORMALĂ CAROL I —
din
CÂMPU-LUNG

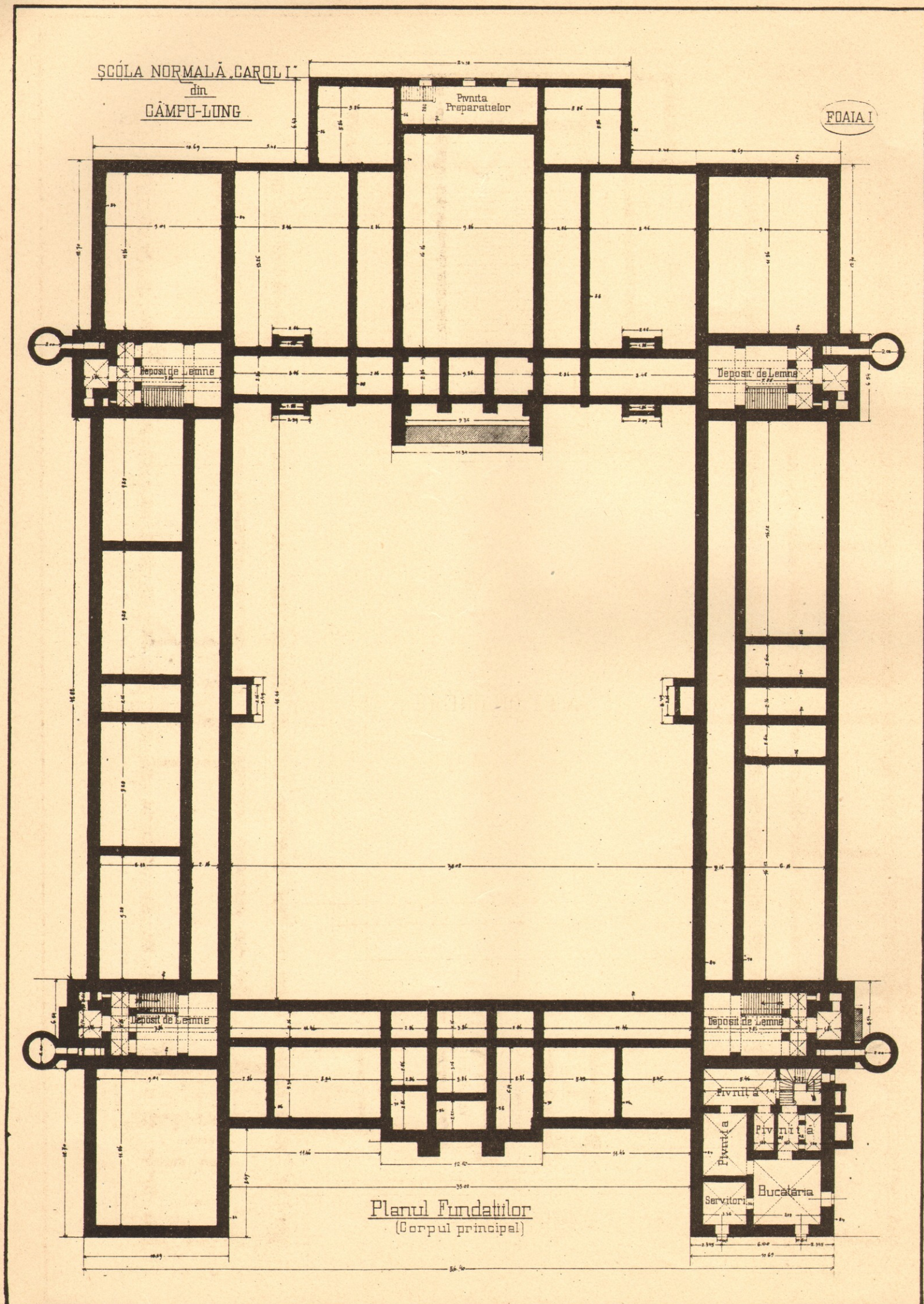

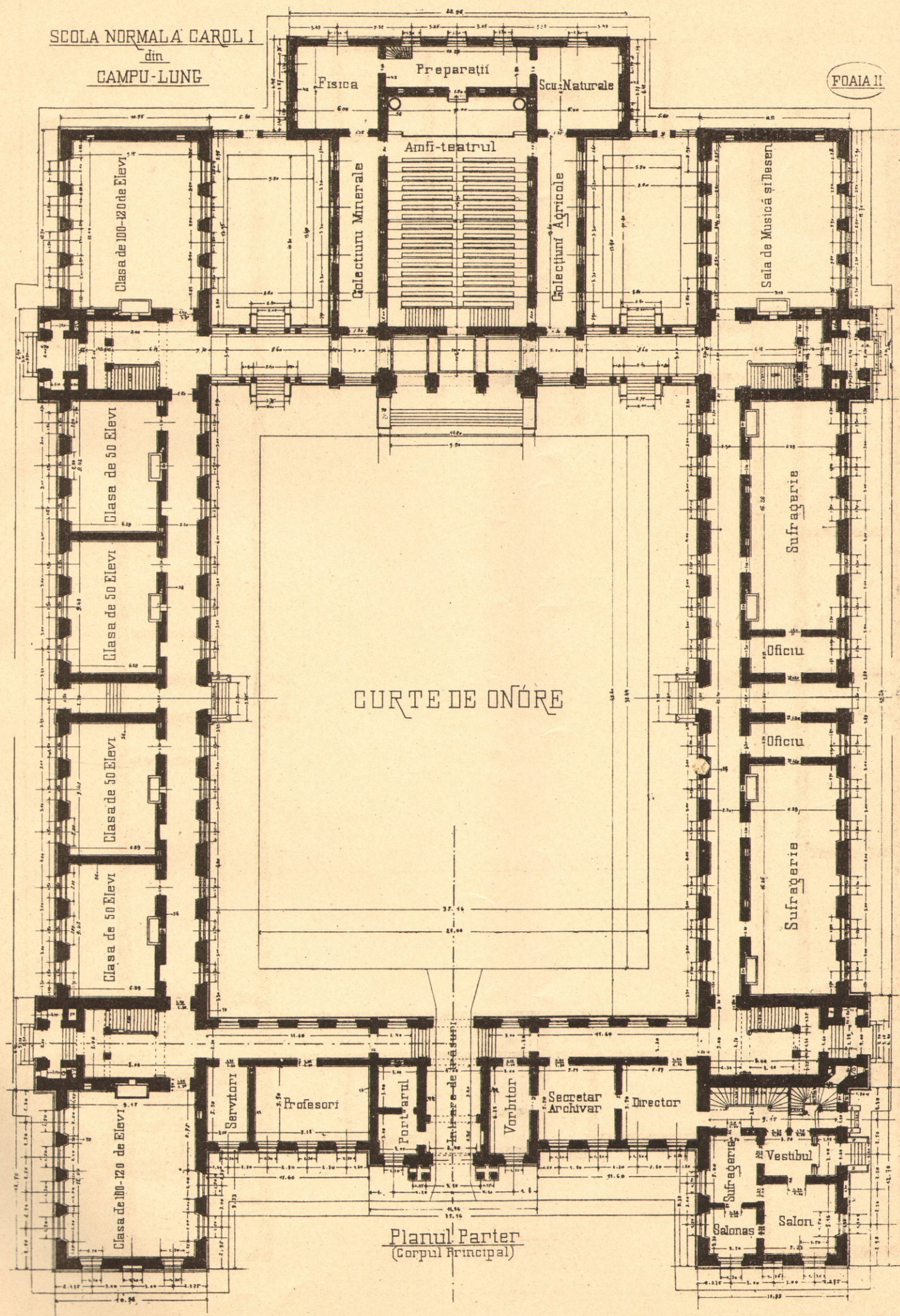
Fatada principală
(Corpuil principal)

Scara 0.01—

Intocmit de *I. Ioculescu*

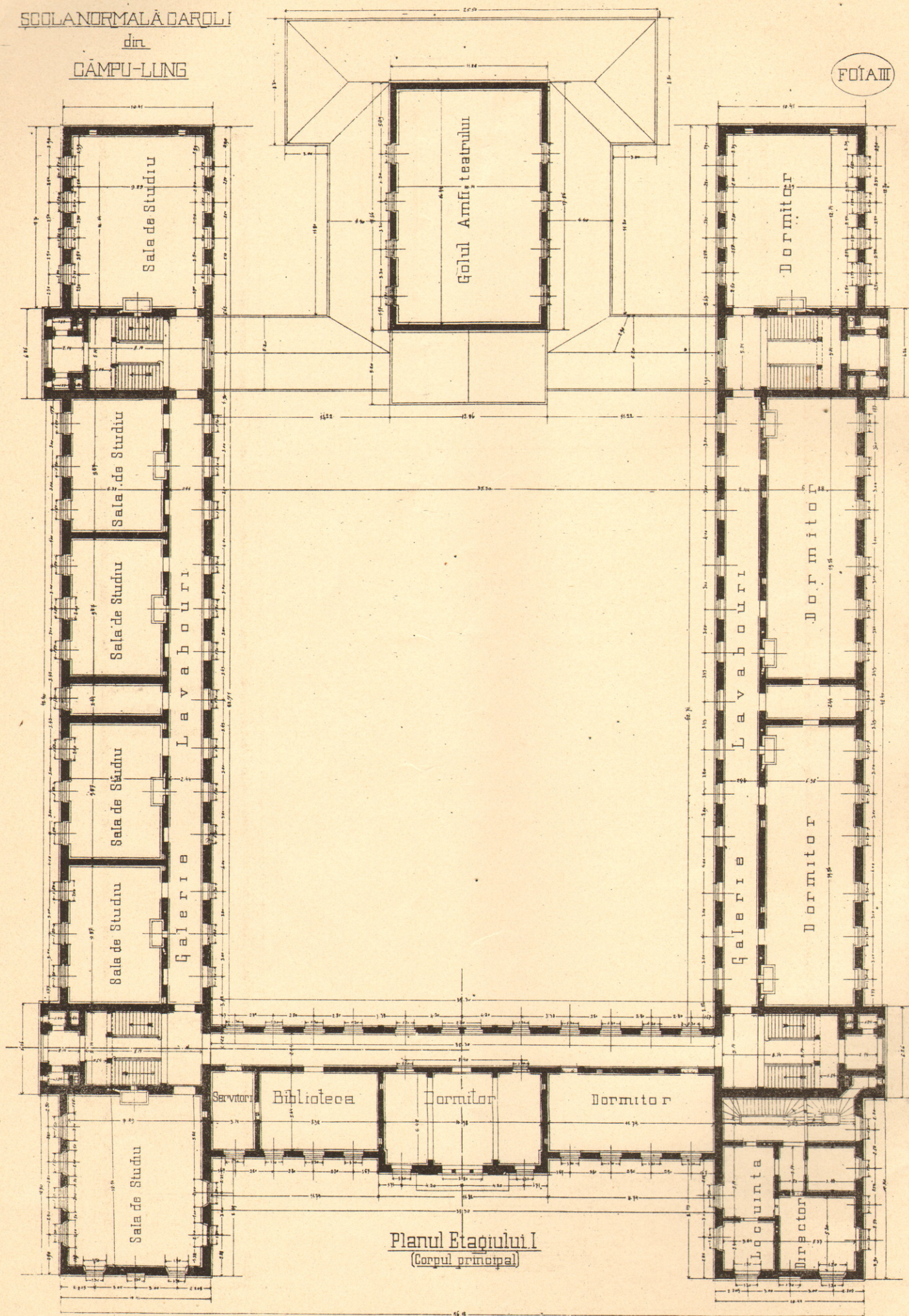

ȘCOALA NORMALĂ CAROLI
din
CÂMPU-LUNG

FOIĂ III

ȘCOLA NORMALĂ CAROLI
din
CÂMPU LUNG

FOAIA IV

